

અને એવા સામાજિક પત્રાની વિદ્યા-પત્રાની વિદ્યા-પત્રાની વિદ્યા-પત્રાની

એવી આપણી ભતન સાક્ષાત્કાર કરી શકીયે તો વિરાટનો સાક્ષાત્કાર દર્શાવે જાય.

••• ఉమ్మిదులు అందుల్లో విషయాలను ప్రారంభించాలి.

۱۷۰

ગુજરાત સરકાર
ગુજરાત સરકાર
ગુજરાત સરકાર

੬੩-੬੪ ਸਾਲ

אדרת

၁၈၀၂၊ ၆၁

ପ୍ରକାଶକ
ବିଷୟରେ
ଦେଖନ୍ତୁ
ମାତ୍ରାରେ

સુરત

אלה נס

અનુભવ
કાળજી
બિ.૧૦

卷之三

ବ୍ୟାକାରୀତିରେ ହୁଏନ୍ତି
ବ୍ୟାକାରୀତିରେ ହୁଏନ୍ତି
ବ୍ୟାକାରୀତିରେ ହୁଏନ୍ତି

କେବଳ ପରିମାଣରେ ଉପରେ
ଦ୍ୱାରା ପରିଚୟ କରିବା
ପାଇଁ ପରିମାଣ କରିବା
କାହାରେ କରିବାକୁ ଜୀବନରେ

શ્રી આહિન સેવા સમાજ-મુખ્ય ૦૦૦ વાતાવી પણક ૧૮૮૬ ૦૦૦

શ્રી આહિત સેવા અમાર-યુદ્ધાન્દૂર ૧૯૬૬૩

ପ୍ରକାଶକ	ବିଜୁଲିକ୍ ଏଣ୍ଡର୍ ସିଲିଙ୍ଗ	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର
ମୂଲ୍ୟ	୧୦୦	୧୦୦	୧୦୦	୧୦୦	୧୦୦
ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖ	୨୦୧୫-୦୯-୨୫	୨୦୧୫-୦୯-୨୫	୨୦୧୫-୦୯-୨୫	୨୦୧୫-୦୯-୨୫	୨୦୧୫-୦୯-୨୫
ପ୍ରକାଶକ ଠିକ୍କାରୀ	ବିଜୁଲିକ୍ ଏଣ୍ଡର୍ ସିଲିଙ୍ଗ	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର
ପ୍ରକାଶକ ଠିକ୍କାରୀ	ବିଜୁଲିକ୍ ଏଣ୍ଡର୍ ସିଲିଙ୍ଗ	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର	ମୋହନାର୍ଥ ପାତ୍ର

આપણા પોતાનામાંથી આનંદ જબે છે - બહારથી નાલી.

શક્તિ-વાસુ અને વાસુદેવા અમારી આંદોલનની પણ હું

四庫全書

બાળવિદ્યા એવી પાડું છે,
કૃત્તિ ન.૧૦૭, પણાલી કોલાની,
ગુજરાત નગર-૪૮૨૧૦૩.

પદ્ધતિયા એપ્પાઈન્ડ,
કૃમ. નં. ૪૦૧, પાલાયની,
ગુજરાત-૩૮૧૦૦૩.
ક્રમાંક : ૫૪૬૬૨૨

દ્વારા

શાલો
કુ. ખે. ૧૮

સાધુદ્વારા. બે. શ.
દાનાલા

੫੧

፩፻፭

માનુષ

145

અમાર-મુખે વસ્તી પાતક નદેદ ...
આહિન સેવા અમાર-મુખે વસ્તી પાતક નદેદ ...

અને કાર્ય-કાર્યાલાય આપી રહેણી પડે છે ।

*** શ્રી આહિત દેવા અમાર-મંત્રી દસ્તાવેજ પણ કૃત હતું ***

◆◆◆ અનુભવ-સત્ત્વ-પત્રક ૧૯૬૬ ◆◆◆

શ્રી આહિન દેવા સમાજ-મુખ્ય વસતી પત્રક ૧૯૬૬૬ ...

● ● કી આહિન સેવા સમાજ-ગુંબદ ● ● લાલી પત્રક ૧૮૮૬ ● ●

૫૫

શાખ

કીન્ડુલિન
સંબંધ

અભ્યાસન
કક્ષા

ચારણ

અયસાય
સરનાય

ધર્મનું
સરનાય

આપણી અટકો

શ્રી નારણભાઈ ભુરાભાઈ આહિર, દેવચડી, તા. ગોડલ, જિ. રાજકોટ
મહાભંગી ગુજરાત આહિર (યાદવ) સમાજ, કાઉન્સિલર - ઓલ ઈન્ડિયા આહિર (યાદવ) મહાસભા
આહિર જથોત અંક ૧માંથી માહિતી લીધેલ છે.

ખ્રાણની પેટીથી દૃપમી પેટીએ શ્રીકૃષ્ણનો જન્મ થાય છે તેવું તારણ છે. શ્રીકૃષ્ણ જ્યારે સૌરાષ્ટ્રમાં દ્વારકા આવ્યા ત્યારે તેની સાથે આહિરો મોટી સંખ્યામાં આવ્યા. તે વખતે આહિરોમાં પેટાશાખા કે અલગ - અલગ અટકો ન હતી. માત્ર આહિર કે યાદવના નામથી જ ઓળખવામાં આવતા. જેનું પ્રમાણ બાગવદ્ગીતા, શિવપુરાણ, ગર્વસંહિતા વગેરે પુરાણોમાં જોવા મળે છે.

દેશકાળના વસવાટ પ્રમાણે માણસોની સંખ્યાના પ્રમાણમાં જુદા જુદા કામદંધા માટે પ્રદેશમાં વસવાટ કરવા જવાથી તે પ્રદેશ પરથી અટકો પડવા લાગે. ગુજરાત સિવાય આહિરોમાં પેટાશાખા નથી, માત્ર આહિર કે યાદવથી જ ઓળખાય છે. પહેલાં આહિરોમાં પેટાશાખા હતી નહીં. બીજા પ્રદેશોમાં યાદવ તરીકે ઓળખાય છે. તેમાં અલગ પેટાશાખા આવતી નથી. ગુજરાતમાં અલગ-અલગ વિસ્તારના વસવાટ પ્રમાણે શાખાઓ પડી છે.

ગુજરાતમાં મૂળભૂત રીતે પેટા વિભાગો નીચે પ્રમાણે જોવા મળે છે.

૧. સોરઠિયા	૨. મરછોયા	૩. પંચોલી	૪. વાગડિયા
૫. પ્રાથરિયા	૬. ચોરાડા	૭. નાઘેરા	૮. મોબ
૯. કામળિયા	૧૦. બોરિયા	૧૧. વણાર	

આહિરોમાં પેટા વિભાગોની કુલ અટકો ૭૩૬ નીચે પ્રમાણે છે :-

૧. સોરઠિયા:	૪૭૯	૨. મરછોયા:	૬૬	૩. બોરિયા:	૫૩	૪. પંચોલી:	૪૪
૫. વણાર:	૩૧	૬. પ્રાથરિયા:	૩૦	૭. ચોરાડા:	૨૦	૮. વાગડિયા:	૧૩
૯. મોબ:		૧૦. કામળિયા:		૧૧. નાઘેરા:	૧૧		

(૧) સોરઠિયા : કુલ અટક ૪૭૯

૧. કરેગિયા	૧૭. કાટેરિયા	૩૩. કાટેશી	૪૬. ખરપઠિયા
૨. કસ્યુણ	૧૮. કોટેસ	૩૪. ખોળભાયા	૪૦. ખોલેરી
૩. કોઠિયા	૧૯. કરકોલિયા	૩૫. ખોચિયા	૪૧. ખેરિયા
૪. કોટા	૨૦. કમળિયા	૩૬. ખમાચ	૪૨. ખૂટી
૫. કણોટ(કચોટ)	૨૧. કલથલ	૩૭. ખોખડા	૪૩. ખરબડિયા
૬. કારેથા	૨૨. કલચરિયા	૩૮. ખુખર	૪૪. ખોખરિયા
૭. કુછિયા	૨૩. કોકતિયા	૩૯. ખીમોજિયા	૪૫. ખીશોટિયા
૮. કાખળિયા	૨૪. કોયલા	૪૦. ખાખશિયા	૪૬. ખરબડા
૯. કંટીલા	૨૫. કારચિયા	૪૧. ખુમર	૪૭. ખારેથા
૧૦. કરમોહિયા	૨૬. કદવિયા	૪૨. ખેરદ	૪૮. ખિખોરિયા
૧૧. કંડોળિયા	૨૭. કપુશ	૪૩. ખરડા	૪૯. ખુભરા
૧૨. કરસળિયા	૨૮. કંથલિયા	૪૪. ખુમરા	૫૦. ખેટ
૧૩. કપુરિયા	૨૯. કાડોટિયા	૪૫. ખાખરિયા	૫૧. ખોમરા
૧૪. કરદિયા	૩૦. કાડોટ	૪૬. ખોચ	૫૨. ખુમટિયા
૧૫. કાલેરિયા	૩૧. કાકરિયા	૪૭. ખોચ	૫૩. ગાગિયા
૧૬. કુદુ	૩૨. કલોરિયા	૪૮. ખોલા	૫૪. ગોરિયા

૬૪. ગાગલિયા	૧૦૪. ઘુમર	૧૪૨. જુજવાળિયા	૧૮૧. હોડિયા
૬૫. ગોધમ	૧૦૫. ઘોચર	૧૪૩. જર્મણા (જર્મણા)	૧૮૨. કમર
૬૬. ગળ (ગલ)	૧૦૬. ચન્દ્રવાડિયા	૧૪૪. જરોડા (જરોળા)	૧૮૩. કુમર
૬૭. ગરેશિયા	૧૦૭. ચોચા	૧૪૫. જેલડા (જેલળા)	૧૮૪. કુગર
૬૮. ગોંઝિયા	૧૦૮. ચુડાસમા	૧૪૬. જુમરડા	૧૮૫. કોરડા (કોરળા)
૬૯. ગુથડિયા	૧૦૯. છુછર	૧૪૭. જુમર	૧૮૬. કુગર
૭૦. ગરમડા	૧૧૦. ચવાણા	૧૪૮. જુમરચ	૧૮૭. કોરડા (કોરળા)
૭૧. ગુગડિયા	૧૧૧. ચરમડા	૧૪૯. જોટવા	૧૮૮. ડાખલભિયા
૭૨. ગુગલ	૧૧૨. ચાવડા	૧૫૦. જીવેર	(ડાખલકિયા)
૭૩. ગગરિયા	૧૧૩. ચોપડા	૧૫૧. જોરેર	૧૮૯. કોળ (કોડ)
૭૪. ગંભીર	૧૧૪. ચુપર	૧૫૨. જૂર	૧૯૦. ડામરડા (ડામરળા)
૭૫. ગબુજા	૧૧૫. ચરપડિયા	૧૫૩. દૂષળા (દૂષદા)	૧૯૧. ડોફરડા (ડોફરળા)
૭૬. ગલ્ભુરડા	૧૧૬. ચુડા	૧૫૪. દૂરર	૧૯૨. દખ
૭૭. ગેરિયા	૧૧૭. ચરવડા	૧૫૫. દૂરક	૧૯૩. ડાંભરડા (ડાંભરળા)
૭૮. ગરલેયા	૧૧૮. ચમસ	૧૫૬. દરગા	૧૯૪. દાંબ
૭૯. ગરલયા (ગરલિયા)	૧૧૯. ચાતરિયા	૧૫૭. દેગર	૧૯૫. દાખ
૮૦. ગરડિયા	(ચેતરિયા)	૧૫૮. દેગરા	૧૯૬. દુંદ
૮૧. ગબર	૧૨૦. ચોરવડા	૧૫૯. દરવા	૧૯૭. દુવા
૮૨. ગઠિયા	૧૨૧. ચાચરિયા	૧૬૦. દૂખર	૧૯૮. દુમર
૮૩. ગબર	૧૨૨. ચાચવા	૧૬૧. દૂખરા	૧૯૯. દોલા
૮૪. ગોરખડિયા	૧૨૩. છેતરિયા	૧૬૨. દીટોડા (દીટોળા)	૨૦૦. દુગર (દુગળ)
૮૫. ગીરભડા	૧૨૪. છેટવા	૧૬૩. દીટોળ (દીટોડ)	૨૦૧. દામર
૮૬. ગોબર	૧૨૫. છટવા	૧૬૪. દરદર	૨૦૨. દેલા
૮૭. ગુમલિયા	૧૨૬. છેભરડા	૧૬૫. દરદળા (દરદદા)	૨૦૩. દરદળા (દરદદા)
૮૮. ગોહેલ (ઓટાળા)	૧૨૭. છેતમડા	૧૬૬. દેસિયા	૨૦૪. દામેલ
૮૯. ગોહેલ (ગિરનાર)	૧૨૮. છચુર	૧૬૭. દોસિયા	૨૦૫. દામેલ
૯૦. ગાધે	૧૨૯. છેરમા	૧૬૮. દોસિયા	૨૦૬. દામલછોટિયા
૯૧. ઘોધેલિયા	૧૩૦. છેરવા	૧૬૯. દોરડા (દરળા)	૨૦૭. કોળ (કોડ)
૯૨. ઘાધેલિયા	૧૩૧. છેરમડા	૧૭૦. દોરડા (દોરળા)	૨૦૮. દખરૂર
૯૩. ઘુલ	૧૩૨. છસોટિયા	૧૭૧. દુમર (દુખર)	૨૦૯. દખ
૯૪. ઘુસર	૧૩૩. છુટવા	૧૭૨. દોરડ (દોરળ)	૨૧૦. દીડોળા (દીડોચ)
૯૫. ઘોધર	૧૩૪. છાલોડિયા	૧૭૩. દેખર	૨૧૧. દૈપરડા
૯૬. ઘોધરિયા	(છાટોળિયા)	૧૭૪. દેખા	૨૧૨. દૈપર
૯૭. ઘમાચ	૧૩૫. છેતળા	૧૭૫. દેખર	૨૧૩. દંગળા
૯૮. ઘુઘર	૧૩૬. છેતરડા	૧૭૬. દોઠા	૨૧૪. દંગા
૯૯. ઘુઘરિયા	૧૩૭. છેતપડા	૧૭૭. દોઠર	૨૧૫. દેગડા
૧૦૦. ઘુરભડા	૧૩૮. છેતુરા	૧૭૮. દુદર	૨૧૬. દાલેચા
૧૦૧. ઘેથડિયા	૧૩૯. જોગલ	૧૭૯. દુદર	૨૧૭. દાંચ
૧૦૨. ઘોથળ	૧૪૦. જુંજવા	૧૮૦. દેર	૨૧૮. તોસિયા
૧૦૩. ઘરલડા	૧૪૧. જુવા	૧૮૧. દુવા	૨૧૯. તોરડિયા

૨૨૦. તોસ્તસ્યા	૨૬૦. પુરવા	૨૬૮. બસસ્તિયા	૩૨૮. ભરડા
૨૨૧. તોરણ	૨૬૧. પુરવરવા	૨૬૯. બોચા	૩૩૦. ભારડ (ભારળ)
૨૨૨. તરસ્પતા	૨૬૨. પીરોડા (પીરોળા)	૩૦૦. બારવા	૩૩૧. ભૂરડ (ભૂરળ)
૨૨૩. તોસા	૨૬૩. પુરણ	૩૦૧. બેખરિયા	૩૩૨. ભૂતેચા (ભૂતિયા)
૨૨૪. તોતા	૨૬૪. પેરિયા	૩૦૨. બારાઈ	૩૩૩. ભાટિયા
૨૨૫. તોતિયા	૨૬૫. પાસત	૩૦૩. બેખર	૩૩૪. ભાતિયા
૨૨૬. તરમળા (તરમડા)	૨૬૬. પંપાણિયા (પંપાણિયા)	૩૦૪. બબર	૩૩૫. ભીલા
૨૨૭. ડેગડા	૨૬૭. પૂછિદિયા	૩૦૫. બેડા	૩૩૬. ભાદુ
૨૨૮. દુગર	૨૬૮. પાચિયા	૩૦૬. બેઢક	૩૩૭. ભોપાળ
૨૨૯. દેથણિયા (દેથાળિયા)	૨૬૯. પાઢુ	૩૦૭. બેલા	૩૩૮. ભાદ્રકા
૨૩૦. દેથુરળા (દેથુરડા)	૨૭૦. પોચિયા	૩૦૮. બંધિયા	૩૩૯. મેરિયા
૨૩૧. દર્ભળા (દર્ભડા)	૨૭૧. પાડુ	૩૦૯. બેલા	૩૪૦. મેહીથર
૨૩૨. દોગળ (દોગડ)	૨૭૨. પરડા	૩૧૦. બેશચા	૩૪૧. મોરી
૨૩૩. દુગલ	૨૭૩. પેડા	૩૧૧. બેસા	૩૪૨. મોહીતર
૨૩૪. દ્રુવા	૨૭૪. પાડા	૩૧૨. બોરખતસ્તિયા	૩૪૩. મહીતર
૨૩૫. દુષ્પા	૨૭૫. પીડાસિયા	૩૧૩. બોરખતસ્તિયા	૩૪૪. મારડિયા
૨૩૬. દ્રામલલોટિયા	૨૭૬. પરચુડા (પરચુળા)	૩૧૪. બામરોટિયા	૩૩૫. માડિયા
૨૩૭. દ્રુવાળા	૨૭૭. પેપરિયા	૩૧૫. બરડવા	૩૩૬. મીયાજળ
૨૩૮. દ્રુવાળા	૨૭૮. પેરસ	૩૧૬. બાની	૩૩૭. મારુ
૨૩૯. દમચોળિયા	૨૭૯. પુરવાળા	૩૧૭. બેડા	૩૩૮. મોરડા
૨૪૦. દરવાળા	૨૮૦. પ્રટાટ	૩૧૮. ભારવાદિયા	૩૩૯. મહૃથલ
૨૪૧. દરમડા (દરમળા)	૨૮૧. પીઠિયા	૩૧૯. ભૂથર બેડા	૩૪૦. મોરડ
૨૪૨. દમાડ (દમાળ)	૨૮૨. બારેચા (બારીયા)	૩૨૦. ભૂથર બેડા (રાખા)	૩૪૧. મોર
૨૪૩. નંદાણિયા	૨૮૩. બાખલકિયા	૩૨૧. ભૂથર બેટારિયા	૩૪૨. મલુડા
૨૪૪. નર્મળા (નર્મડા)	૨૮૪. બાખલક	૩૨૨. ભેટારિયા	૩૪૩. મલકળા
૨૪૫. નોળ (નોટ)	૨૮૫. બોચિયા	૩૨૩. બેડા (પાડા)	૩૪૪. મરડા
૨૪૬. નાધેરા	૨૮૬. બડાઈ	૩૨૪. બેડા (રશમિયા)	૩૪૫. મુલડા
૨૪૭. નિરોળા (નિરોડા)	૨૮૭. બારડ	૩૨૫. બેરડા (લેરળા)	૩૪૬. મુળ
૨૪૮. નાસતિયા	૨૮૮. બેરિયા	૩૨૬. બેડા (બોગોતસ્તિયા)	૩૪૭. મોચણિયા
૨૪૯. નિઠોળા (નિઠોડા)	૨૮૯. બોદર	૩૨૭. ભૂચા	૩૪૮. મારડ
૨૫૦. નિર્મળા (નિર્મડા)	૨૯૦. બેરા	૩૨૮. ભેડા (રામોતિયા)	૩૪૯. મરમડા
૨૫૧. નિસ્ખા	૨૯૧. બરવાળા	૩૨૯. ભમર	૩૫૦. મારદ
૨૫૨. નરુડા (નરુળા)	૨૯૨. બોચ	૩૩૦. ભેડા (પોસ્તસ્યા)	૩૫૧. મરમડા
૨૫૩. નારડ (નારળ)	૨૯૩. બંશર	૩૩૧. ભરડ	૩૫૨. માડમ (માણુમ)
૨૫૪. નરુડ	૨૯૪. બાબરિયા	૩૩૨. ભેડા (પાસ્તસ્યા)	૩૫૩. મારચ (મારસ)
૨૫૫. નરેણિયા	૨૯૫. બરવાદિયા	૩૩૩. ભરોડ	૩૫૪. મલુડ
૨૫૬. પર્સ્માર	૨૯૬. બરળિયા	૩૩૪. ભેડા (પાસ્તસ્યા)	૩૫૫. મરેંડ
૨૫૭. પોસતસ્યા	૨૯૭. બરવાદિયા	૩૩૫. ભરોડ	૩૫૬. રાવલિયા
૨૫૮. પરબડા (પરબળા)	૨૯૮. બરળિયા	૩૩૬. ભેડા (રાઘતિયા)	૩૫૭. રાવલ
૨૫૯. પાનેચ	૨૯૯. બાપટિયા	૩૩૭. ભોરળ	૩૫૮. રામોતિયા
		(બેડામાં ૧૦ ભાગ છે)	

૩૬૦. ચાદ્તિયા	૩૬૪. વરહળા	૪૩૧. સોરકા	૪૬૮. ઓપડા (ઓપળા)
૩૬૧. ચાસટિયા	૩૬૫. વસડા (વસળા)	૪૩૨. સોરઠિયા	૪૭૦. ઓરકા
૩૬૨. ચણમળા (ચણમ)	૩૬૬. ચાસટિયા (વાસટિયા)	૪૩૩. સોરકા (સોરળા)	૪૭૧. ઉટિયા
૩૬૩. રેતિયા (રતિયા)	૩૬૭. ચાસગિયા	૪૩૪. સંજ (સડ)	૪૭૨. ઉખિયા
૩૬૪. ચલ	૩૬૮. ચામન	૪૩૫. સંજ (સડ)	૪૭૩. ઉભરકા
૩૬૫. ચાથળિયા (ચાથલિયા)	૩૬૯. ચાલોતરિયા	૪૩૬. સમર	૪૭૪. ઉમર
૩૬૬. રડમડા (રડમળા)	૪૦૧. વીછોટા	૪૩૭. સુમર	૪૭૫. ઉગરકા
૩૬૭. ચાથલિયા	૪૦૨. વતરિયા	૪૪૦. કાથલિયા	૪૭૬. ઉરક (ઉરળા)
૩૬૮. ચમ	૪૦૩. વીછોટા	૪૪૧. હાથિયા	૪૭૭. ઉરક (ઉરળા)
૩૬૯. ચાજતિયા	૪૦૪. ચાલા (વાસા)	૪૪૨. હાથી	
૩૭૦. લાગરિયા	૪૦૫. ચેરવળા	૪૪૩. હાથળ (હાથડ)	માન્યુયા (માન્યોયા):
૩૭૧. લાલુ	૪૦૬. ચીંધી	૪૪૪. હાથ્ય	કુલ અટક : ૬૨
૩૭૨. લાલ	૪૦૭. વાળા	૪૪૫. હુંથલ	૧. ડાંગર
૩૭૩. લઠિયા	૪૦૮. વરષડા	૪૪૬. હરમડા (હરમળા)	૨. ચાવડા
૩૭૪. લાઠિયા	૪૦૯. વીકડા	૪૪૭. હોથલડા (હોથલળા)	૩. હુંથલ
૩૭૫. લોચીયા	૪૧૦. વરવડા	૪૪૮. હોથિયા	૪. મકવાણા
૩૭૬. લેખરિયા (લેનેરીયા)	૪૧૧. વિશુ	૪૪૯. હિસ્તોડા (હિસ્તોળા)	૫. રોગલિયા
૩૭૭. લેરિયા	૪૧૨. વાણિયા	૪૫૦. હરડા (હરળા)	૬. મરેડ
૩૭૮. લાલડા (લાલળા)	૪૧૩. વરસા	૪૫૧. હંસોટા	૭. સોલંકી
૩૭૯. લાખણોતરા (લાખણોતરિયા)	૪૧૪. વિસતરા	૪૫૨. હંસોળા	૮. બાલાસરા
૩૮૦. લાખરિયા	૪૧૫. વિછટા	૪૫૩. હસ્યડા (હસ્યળા)	૯. લોખિલ
૩૮૧. લબારિયા	૪૧૬. વાઢેર	૪૫૪. હાજુપર	૧૦. કાનગડ
૩૮૨. લધોટ	૪૧૭. વશજર	૪૫૫. હાજુપર	૧૧. વરચેંડ
૩૮૩. લધોળ	૪૧૮. ચોલંકી	૪૫૬. અરેડ	૧૨. ખાંખરા
૩૮૪. લોલ	(ખીમોજિયા)	૪૫૭. અરડા (અરળા)	૧૩. સાંચલા
૩૮૫. લગારિયા	૪૧૯. ચોલંકી (ચમ)	૪૫૮. આંબલિયા	૧૪. ગોગળા
૩૮૬. લોલિયા	૪૨૨. ચોલંકી	(આંબડિયા)	૧૫. બાંકૃતા
૩૮૭. લુવા	૪૨૩. સિસોટિયા	૪૬૦. અઈડા (અઈળા)	૧૬. ડ્ર
૩૮૮. વસહર	૪૨૪. સિત્રોડા	૪૬૧. ઓઠિયા	૧૭. બાખરિયા
૩૮૯. વસર (વહર)	૪૨૫. સાતરખી	૪૬૨. ઓરકા	૧૮. બરાલિયા
૩૯૦. વરુ	૪૨૬. સાતરખી	૪૬૩. ઓરકરડા (ઓરઠરળા)	૧૯. સિંહર (સિંઘાટ)
૩૯૧. વેરુ (બાખરિયામાંથી થયા)	૪૨૭. સુવા	૪૬૪. અરમડા (અરમળા)	૨૦. અવાડિયા
૩૯૨. વામણોટિયા	૪૨૮. સાતોરડા	૪૬૫. અરમળ	૨૧. કુવાડિયા
૩૯૩. વસવાટ	(સાતોરળા)	૪૬૬. અજોઠ	૨૨. જાંટિયા
	૪૨૯. સાસતિયા	૪૬૭. અજોઠિયા	૨૩. મિયાત્રા (મંયાત્રા)
	૪૩૦. સરમળા (સરમડા)	૪૬૮. અરપર	૨૪. મૈયડ

૨૬. જેર
 ૨૭. છળુ
 ૨૮. છેયા
 ૨૯. ચાડ
 ૩૦. ચઠોડ
 ૩૧. કારેથા
 ૩૨. મારુ
 ૩૩. જાદવ
 ૩૪. જીલડિયા
 ૩૫. મેતા
 ૩૬. હેરલા
 ૩૭. ખંટારિયા
 ૩૮. ખાટરિયા
 ૩૯. વીરડા
 ૪૦. બોરિયા
 ૪૧. વળેયા (વળીયા)
 ૪૨. ખુંગલા
 ૪૩. કોણીયા
 ૪૪. ગુજરિયા
 ૪૫. ગોહીલ (ગોહેલા)
 ૪૬. કુગસિયા
 ૪૭. સોનારા
 ૪૮. લાવડિયા
 ૪૯. આગરિયા
 ૫૦. કાતડ
 ૫૧. ચાલાજ
 ૫૨. ગરેયા (ગરિયા)
 ૫૩. લૈયા
 ૫૪. માખેલા
 ૫૫. ખીમાણિયા
 ૫૬. વેગડ
 ૫૭. બોયા
 ૫૮. મૈયડ
 ૫૯. બરબસિયા
 ૬૦. બસિયા
 ૬૧. વીણીયા
 ૬૨. ચુડાસમા
 ૬૩. ચઠોડ
 ૬૪. સિંધવ
 ૬૫. કુગસિયા
 ૬૬. ઉદરિયા

બોરિયા:
કુલ અટક : ૫૩
 ૧. વિરડા
 ૨. બસિયા
 ૩. ખાંડેયા - ખાંડેખા
 ૪. જેરા
 ૫. બાબરિયા
 ૬. ગોગરા
 ૭. દાસોટિયા
 ૮. લાંકા
 ૯. ગોગા
 ૧૦. ગજિયા
 ૧૧. ગળાચર
 ૧૨. ડોચર
 ૧૩. વસોટા
 ૧૪. પીઠમલ
 ૧૫. વાંડ
 ૧૬. જાળિયા (જરિયા)
 ૧૭. કુલરવાડિયા
 ૧૮. બાળા
 ૧૯. ડાંચેસ
 ૨૦. ભળાદ
 ૨૧. પીઠસલ
 ૨૨. કાંઠડ
 ૨૩. માલા
 ૨૪. સખેસટા
 ૨૫. વાળા
 ૨૬. આગલ
 ૨૭. જલસિયા
 ૨૮. ખુંગલા
 ૨૯. રોગરા
 ૩૦. લાવડિયા
 ૩૧. આગરિયા
 ૩૨. કાતડ
 ૩૩. ચાલાજ
 ૩૪. ગરેયા (ગરિયા)
 ૩૫. લૈયા
 ૩૬. માખેલા
 ૩૭. ખીમાણિયા
 ૩૮. વેગડ
 ૩૯. બોયા
 ૪૦. મૈયડ
 ૪૧. બરબસિયા
 ૪૨. બસિયા
 ૪૩. વીણીયા
 ૪૪. ચુડાસમા
 ૪૫. ચઠોડ
 ૪૬. સિંધવ
 ૪૭. કુગસિયા
 ૪૮. ઉદરિયા

૩૮. બરબસિયા
 ૪૦. હુંબલ
 ૪૧. જોગેલા
 ૪૨. તોરિયા
 ૪૩. ખામટા
 ૪૪. કાગડા
 ૪૫. પડેચા
 ૪૬. મૈયડ
 ૪૭. સખાડ
 ૪૮. મઠિયા
 ૪૯. માખેલા
 ૫૦. સોઢિયા
 ૫૧. માખેલા
 ૫૨. મજેદી
 ૫૩. ધુનધવ
 ૫૪. પીઠમલ
 ૫૫. વાંડ
 ૫૬. ભાગડ
 ૫૭. કાતરિયા
 ૫૮. બળદાસિયા
 ૫૯. વાંદા
 ૬૦. પ્રરદ્વા
 ૬૧. હડિયા
 ૬૨. રૂપોશ
 (રૂપાશ, રિયાળા)
 ૬૩. વાણીયા
 ૬૪. લાડુમોર
 ૬૫. ડોબા / ડોલર
 ૬૬. બાંબળિયા
 ૬૭. જળાધર
 ૬૮. જુલાદ
 ૬૯. લાડુમોર
 ૭૦. નાગોચા / નાગેશી
 નાગેચા
 ૭૧. છોટાજા
 ૭૨. કાંઠડ
 ૭૩. ભલ્લ
 ૭૪. વાણરા
 ૭૫. મૈયડ
 ૭૬. હેરલા
 ૭૭. લોલા
 ૭૮. ગુંજર

૨૨. નફુમ
 ૨૩. વાળા
 ૨૪. મકવાણ
 ૨૫. જુંજાળા
 ૨૬. ધનગન
 ૨૭. ગૃહાસાંસિયા
 ૨૮. સિસરા
 ૨૯. સેલોત
 ૩૦. માલસોતર
 ૩૧. રોલંકી
 ૩૨. રોયલા
 ૩૩. પાથરિયા
 ૩૪. જીલરિયા
 ૩૫. મછરાળા
 ૩૬. ચાપડા
 ૩૭. પંડરિયા
 ૩૮. શીણાળા
 ૩૯. બાંબિયા
 ૪૦. મહીડા
 ૪૧. ભાલિયા
 ૪૨. જંખરા
 ૪૩. સલધરા
 ૪૪. હુંબલ
 ૪૫. વણાર :
કુલ અટકો : ૩૧
 ૧. હરકટ
 ૨. પોસાતર
 ૩. માહેડિયા
 ૪. બરાળ
 ૫. લૂગાર (નૂગર)
 ૬. જમકર
 ૭. બુધેલા
 ૮. રોયલા
 ૯. લાપા
 ૧૦. બળસરિયા
 ૧૧. સતાતર
 ૧૨. હેસાઈ
 ૧૩. સીલ
 ૧૪. વણારકા

૧૫. હોરીલા	૩. ગલિયા (ગલેયા)	૨૭. જાંટિયા	૧૭. હુંબલ
૧૬. પરમાર	૪. ઉદરિયા	૨૮. વીજા	૧૮. ગોરિયા (ગોરી)
૧૭. ભૂંકણ	૫. વરચંદ	૨૯. વીઠીયા	૧૯. સોનારા
૧૮. પોપ્ત	૬. ઢીલા (ભાલાસુર)	૩૦. વીશ	૨૦. ખ્યાત્રા
૧૯. જાજડા	૭. મણવર		
૨૦. ડિકર	૮. ચાવડા	ચોરાડા :	વાગડિયા :
૨૧. મેગળ	૯. વારોતરા	અટકો : ૨૦	કુલ અટકો : ૧૩
૨૨. વાધોસી	૧૦. સેગલિયા		
૨૩. લાડુમોર	૧૧. બારેચા	૧. કાચડ	૧. ખમજ
૨૪. લેલડા	૧૨. ખાલ (ખાસા)	૨. મરેડ (મેડ)	૨. ઢીલા
૨૫. રંસડ	૧૩. ખમજ	૩. હેઠવાડિયા (ચાવડા)	(ભાલાસુર)
૨૬. મેપાળ	૧૪. કોતર	૪. બરબસિયા	૩. કેરસિયા
૨૭. ડાંગર	૧૫. જોહરફણ	૫. એવાચ	૪. કોતર
૨૮. ભદ્રાચળિયા	૧૬. હેઠવાડિયા	૬. કેળ	૫. કૃવાડિયા
૨૯. કામળિયા	૧૭. છાડીઠોડ	૭. બફુતરિયા	૬. ડાંગર
૩૦. મોલ	૧૮. ડાંગર	૮. મકવાણા	૭. બતા
૩૧. ફગ્ગા	૧૯. સોનારા	૯. જેર	૮. સાંગા
	૨૦. બાળા	૧૦. કોડ	૯. ચાવડા
પરાથરિયા	૨૧. વરિયા	૧૧. બોરીચા	૧૦. હુંબલ
(પ્રાથરિયા) :	૨૨. કેરસિયા	૧૨. ડાંગર	૧૧. બોરીચા
કુલ અટકો : ૩૦	૨૩. માતા	૧૩. સાંચલા	૧૨. બરબસિયા
૧. સાંગા	૨૪. બતા	૧૪. જાંટિયા	૧૩. હેઠવાડિયા
૨. ચાડ	૨૫. ગાગલ	૧૫. કૃવાડિયા	
	૨૬. ચીયા	૧૬. માતા (મેતા)	

મહિયકાંશા રાખવી કે સપના સેવવા એમાં કાંઈ ખોટું નથી. પરંતુ વધુ ને વધુ મેળવ્યા કરીને સંપત્તિ અને સત્તા દ્વારા જુંદગીમાં સલામત થાઈ જવાની વૃત્તિ હોય ત્યારે માણસ સજજનતા ગુમાવી બેસે છે. કવિ ગંગ કહે છે કે સપના સેવો પણ સપના કે મહિયકાંશા તમારો કબજો લઇ લે અને તમને કઠોર બનાવી દે તેવું થયું ન જોઈએ. માણસે માણસાઈ ભૂલવી ન જોઈએ. નહીંતર આપણે સુધરી ન શકીએ તેટલા બગડી જઈએ છીએ. જુંદગીમાં કદી જ કાયમી સલામતી નથી. જુત અને હાર આવ્યા કરે છે. જુત હાર કે આપત્તિ એ બંનેને સરખા ગણવા જોઈએ. આપણો લોલ કે સિંહિ આપણો કબજો લઇ લે તેવું થવા ન દેવું જોઈએ. હારણ થાઈ ગયા હોય તો પણ એમાંથી ઊભું થાઈ જવું જોઈએ. એવું કરે તે જ પોતાની જાતનો માલિક બની શકે છે. નાલ્કે ખરો માણસ બની શકે છે.

ગગન મંડલમેં અધિનીય કૂઝા, વહણ હેં આમી કા વાસા, સુગરા હોય સો ભરભર પીએ, નુગરા જાયે ખ્યાસા.

માણસને જયારે લાગે છે કે જુવનમાં કરવાનું બધુજ કરી લીધુ, ધાર્યા પ્રમાણેની ઉપલબ્ધી થાઈ ગઈ. પછી શું? પછી પણ કર્તવ્ય છોડી શકતું નથી. જ્યારે સંપૂર્ણ જુવન-કર્તવ્ય પૂરુ થાય, તમે ટોચે હો, સીધીનો ઓડકાર આવી જાય ત્યારે પણ જુવવાનું બાકી રહે છે. ૨૫૦ વર્ષ પહેલા આનંદધનજી કંબીરની જેમ થાકીને જંગાલ ચાલ્યા ગયા હતા. તેમણે જોયું કે દુનિયા સુધરશે નહીં. જે કાંઈ મળશે તે અંદરના આત્મામાંથી જ આનંદ મળશે. અંતરની અંદર આનંદનો કૂવો ભર્યો પડ્યો છે.

ઓલ ઈન્ડિયા યાદવ મહાસભા

સંકલન : શ્રી નારણાભાઈ ભુરાભાઈ આહિર, દેવચડી, તા. ગોડલ, જિ. રાજકોટ.

ભારતમાં આહિરોની (યાદવો) સંખ્યા વિશાળ પ્રમાણમાં છે. જેમાં મુખ્યત્વે ઉત્તરપ્રદેશ, ગુજરાત, હરિયાણા, તામિલનાડુ, પંજાબ, મધ્યપ્રદેશ, રાજ્યાન, ઓરિષા, ગુજરાત વિગેરે રાજ્યોમાં છે અને બાકીનાં રાજ્યોમાં પણ થોડી યા વધુ સંખ્યામાં આહિરો (યાદવો) વસે છે.

આહિરોમાં સંપ, સંગઠન, સંસ્કૃત અને પ્રગતિ જળવાય તેમજ વિકાસ થાય તે હેતુસર આપણા આગેવાનોએ ઓલ ઈન્ડિયા આહિર (યાદવ) મહાસભાની સ્થાપના તથા તા. ૧૭-૧૦-૧૯૩૬માં રજીસ્ટ્રેશન કરી. ‘ઓલ ઈન્ડિયા આહિર (યાદવ) મહાસભા’ નામ આપવામાં આવ્યું.

આ મહાસભામાં દરેક રાજ્યોમાંથી સંખ્યાના પ્રમાણમાં કાઉન્સિલરો લેવામાં આવે છે. જેમાં ગુજરાતમાંથી નીચે મુજબ છે.

૧. શ્રી પેથલજુભાઈ નાથાભાઈ આહિર - ઉપપ્રમુખશ્રી, ઓલ ઈન્ડિયા યાદવ મહાસભા - જુનાગઢ

૨. પરમ પૂ. મંગલનાથ બાપુ - કાઉન્સિલર - પ્રમુખ

૩. શ્રી નારણાભાઈ ભુરાભાઈ આહિર - કાઉન્સિલર - દેવચડી, તા. ગોડલ

આ મહાસભામાં નીચે મુજબના નેતાઓએ કેટલો સમય સેવા કરેલ તેની સમયરેખા નીચે પ્રમાણે છે.

અભિલ ભારત આહિર (યાદવ) મહાસભા (ઇ.સ. ૧૯૨૪ થી ૧૯૩૮)

-: ભૂતપૂર્વ અધ્યક્ષ :-

ઘર્ષ (ઇ.સ.)	સ્થાન	અધ્યક્ષનું નામ
૧૯૨૪	પૂર્ણિમા	શ્રી બદનસિંહ યાદવ
૧૯૨૫-૨ એપ્રિલ	ગોરખપુર	ડૉ. આર. બો. ખેડકર (એમ.ડી.)
૧૯૨૫-૩ ડિસેમ્બર	છપરા	શ્રી કનેયાલાલ યાદવ (બી.એસ.સી; ઓલ.ઓલ.બી.)
૧૯૨૭-૪ એપ્રિલ	દેવાડી	સાહેબ શ્રી વલ્લભદાસ
૧૯૨૭-૫ ડિસેમ્બર	દલમંજ	શ્રી રાયબહાદુર દુર્ગાપ્રસાદ
૧૯૨૮	કલક્તા	કેપ્ટન શ્રી રાવ બલવીરસિંહ (ઓ.બી.ઈ.)
૧૯૨૯	વારાણસી	શ્રી સુંદરસિંહ
૧૯૩૦	ગાયા	શ્રી રાયસાહેબ બલદેવસિંહ
૧૯૩૧	બલિયા	શ્રી સ્વેમારદાસ (બી.એ; બી.એડ.)
૧૯૩૩	જબલપુર	શ્રી શરતચંદ્ર ધોખ (બી.એ.; બી.એડ.)
૧૯૩૪	ફટેહગઢ	શ્રી બિહારીશંકર દલાયા (બી.ઈ; એ.એમ.; આઈ.ઈ.)
૧૯૩૬	બકસર	શ્રી શેર્પ્રસાદ કેશયપ
૧૯૩૮	કલક્તા	શ્રી નવદીપચંદ્ર ધોખ (એમ.એ; બી.એડ.)
૧૯૪૪	પટણા	શ્રી રાવ સુચેતસિંહ - દિલહી
૧૯૪૬	સીરસા અલહાબાદ	શ્રી શિવનાથ પ્રસાદ યાદવ - પટણા
૧૯૪૭	વારાણસી	શ્રી કેદારનાથ રોહન - એડવોકેટ - સાગર
૧૯૪૯	કટક	શ્રી નવદીપચંદ્ર ધોખ (એમ.એ; બી.એડ.)
૧૯૫૨	કાનપુર	શ્રી રાવ ગોપીલાલ યાદવ - જયપુર
૧૯૫૩	મોતીહારી	શ્રી ચૌધરી રધુવીરસિંહ - આગ્રા

૧૯૫૫	ગાજુપુર	શ્રી લક્ષ્મીપ્રસાદ રાવત - કલકત્તા
૧૯૫૬	બાટ (નિહાર)	શ્રી ચૌધરી સરગોપાલસિંહ - કાનપુર
૧૯૫૭	કલકત્તા	શ્રી રાવ બિરેન્દ્રસિંહ - રેવાડી
૧૯૫૮	દેવાણ્યા (યુ.પી.)	શ્રી રાવ બિરેન્દ્રસિંહ - રેવાડી
૧૯૬૦	મુંબઈ	શ્રી દુર્ગાપ્રસાદસિંહ - કલકત્તા
૧૯૬૨	રાયબેરેલી	શ્રી મશ્નનારાયણ બિરછરી એડવોકેટ - માગલપુર
૧૯૬૪	મુગફરપુર	શ્રી ચૌધરી રામગોપાલસિંહ - કાનપુર
૧૯૬૫	પટણા	શ્રી રાવ બિરેન્દ્રસિંહ રેવાડી
૧૯૬૬	દિલ્હી	શ્રી રાવ બિરેન્દ્રસિંહ રેવાડી
૧૯૬૭	ઇટાવા	શ્રી રાવ બિરેન્દ્રસિંહ રેવાડી
૧૯૬૮	ફેદ્રાબાદ	શ્રી મોહિત મોહન ધોખ - કલકત્તા
૧૯૬૯	ગવાલિથર	શ્રી બનવારીલાલ યાદવ - અલ્હાબાદ
૧૯૭૨	ઇન્ડોર	શ્રી એસ. ગોપાલકૃષ્ણ યાદવ - મદ્રાસ
૧૯૭૪	મદુરાઈ	શ્રી મોહિત મોહન ધોખ - કલકત્તા
૧૯૭૮	વારાણસી	શ્રી બિનદેશ્વરી પ્રસાદસિંહ (એમ.એસ.સી.) પટણા
૧૯૮૩	ફેદ્રાબાદ	શ્રી હરમોહનસિંહ
૧૯૮૫	સુરત	શ્રી હરમોહનસિંહ

ગુજરાતીમાં પ્રકાશિત થતાં સમાજના સામયિકી

(૧) આહિર સંદેશ (માસિક). આહિર ભવન, દિવાન ચોક, જુનાગઢ. વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૪૦/- તંત્રી, ભગવાનજુલાઈ આર. ડાંગાર. સહતંત્રી, શ્રી ટપુભાઈ યાદવ

(૨) યદુનંદન આહિર સંદેશ. આહિર સમાજવાડી C/O. મધુવન ટ્રેડીંગ કું. એસ.ટી. રોડ, કેશોદ, તંત્રી, શ્રી માલદેવભાઈ આર. યાદવ. વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૪૦/- આજુવન રૂ. ૪૦૦/-

(૩) આહિર જ્યોત - રાજકોટ. યદુનંદન - ૩, સુભાષનગર, રાજકોટ
તંત્રી, શ્રી સરમણભાઈ ડી. કરંગીયા. મંત્રી, શ્રી મેરામણભાઈ ગંભીર

જુવનમાં કેટલીક પીડા અનિવાર્ય હોય છે. જે પીડાને પ્રેમ કરે છે, પીડાને સ્નેહ કરે છે અને આંચલથી ટાંકી દ્યાને પીડાની ફરિયાદ કરતાં નથી તેવા લોકોનું જુવન વિકસિત થાય છે. કારણ વગાર મિત્રોએ દુઃખ દીઘાની પીડા અને તમારા વાંક વગાર આવેલી કોણપણ પીડાને ઓક કલ્પવૃક્ષ સમજુને ભગવાનનું દાન સમજુને સ્વીકારી લેવું જોઈએ. આ પીડાની પરીક્ષામાં પાસ થાય તે જુવનને માણે છે.

કવિવર રવિન્દ્રનાથ ટાગોર પાસે એક યુવાન ગયો. તેને પૂછ્યું “હું છું તેનાથી વધુ ભવ્ય બનવું છે. મારે વિકસવું છે. તો શું કરું ?” ટાગોરે કહું કે આસપાસ છે તેની પીડા ભોગવતા શીખો. આજુલાજુના કાલતું કામોને પડતા મૂકો. ખોટી પ્રશ્નસાઓને કાપીને ઊંચા થાઓ. નાની નાની વાતોમાંથી આનંદ મેળવવાનું શીખો. ઘરમાં, સંસ્કૃતમાં, સમાજમાં નાહકના લોકો પીડ્યા કરે તો પણ કામ કરતા જવું તે મંત્રને સ્વીકારી લો. ‘પથ પર વિજય નહીં પાની, પથ કે સાથ સાથ ચલના હૈ’ એ કાયમ યાદ રાખો.

આવો... આપણો એમને યાદ કરીએ...

સામાજિક કાંતિના પ્રણેતા

સામાજિક ક્ષેત્રે, આર્થિક રીતે તેમજ શૈક્ષણિક રીતે જ્ઞાતિના સામાજિક અંધશ્રદ્ધા જુના રીત-ટિવાળેને તિલાંજલી આપી તેમજ પ્રેત - ભોજન જેવા ટિવાળે બંધ કરાવનાર એવા સમાજના આગેવાન ધૂર્ણંધરોને આ પ્રસંગે આહિં સેવા સમાજ તેમને યાદ કરીને ભાવપૂર્વક શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણા...

- (૧) સ્વ. શ્રી રામબાપા વાધમશી (માસ્તરબાપા) કેરાળા
- (૨) સ્વ. શ્રી રામભાઈ કાળાભાઈ માડમ, જામનગર
- (૩) સ્વ. શ્રી ઘાનાભાઈ માંડાભાઈ બારડ, બાદલપારા
- (૪) સ્વ. શ્રી બચુભાઈ નારાણભાઈ પરડવા,
સાવરકુંડલા
- (૫) સ્વ. શ્રી વીરાભાઈ કાળાભાઈ ચાવડા, હડમતીયા
- (૬) સ્વ. શ્રી ભરતભાઈ નારાણભાઈ કાંબલીયા,
સુખપુર
- (૭) સ્વ. શ્રી દેવાણભાઈ મુજાભાઈ ભાડુ, મોડદર
- (૮) સ્વ. શ્રી નારાણભાઈ વાજસુર મકવાણા,
અકોલવાડી
- (૯) સ્વ. શ્રી રતીભાઈ મેપાભાઈ સોરઠિયા, ગાંધીધામ
- (૧૦) સ્વ. શ્રી સવાભાઈ પુંજાભાઈ સાંગા,

રતનપર - ખડીર

- (૧૧) સ્વ. શ્રી પૂ. સંતશ્રી મંગલનાથ બાપુ જુનાગઢ,
ઉપલેટા
- (૧૨) સ્વ. શ્રી મેસુરભાઈ એમ. સોલંકી, ઉપલેટા
- (૧૩) સ્વ. શ્રી દાનાભાઈ નારણભાઈ લોખીલ, વાંકાનેર
- (૧૪) સ્વ. શ્રી જીવણભાઈ કાનાભાઈ બોરીયા, મુંબઈ
- (૧૫) સ્વ. શ્રી દેવાણંદભાઈ નથુભાઈ માદા,
વવાણીયા મોરણી
- (૧૬) સ્વ. શ્રી બગુભાઈ કાળાભાઈ માખેલા, રાજકોટ
- (૧૭) સ્વ. શ્રી વીરમભાઈ દેવાયતભાઈ વાંક, જામનગર
- (૧૮) સ્વ. શ્રી પુંજાભાઈ ભારાભાઈ બોરીયા, મોરણી
- (૧૯) સ્વ. શ્રી પરબત દેવરાજ લોખીલ, વાંકાનેર
- (૨૦) સ્વ. શ્રી પુંજાભાઈ હાલાભાઈ હડીયા, અમરગઢ
- (૨૧) સ્વ. શ્રી તેજાભાઈ મેમાભાઈ, ગાંધીધામ

આગાદી પછી આપણી જ્ઞાતિમાં ચૂંટાયેલા ગુજરાતના ધારાસંભ્યોની યાદી

- શ્રી હમીરભાઈ સરમણાભાઈ સોલંકી, માલ જુંજવા
- શ્રી ખીમજુભાઈ જેસંગ મરંડ, ગાંધીધામ
- શ્રી અરજણભાઈ વેજાભાઈ નંદાણીયા, લોચેજ
- શ્રી હેમતભાઈ રામભાઈ માડમ, જામનગર
- શ્રી ડૉ. રણમલ વારોતરીયા, ખંભાળીયા
- શ્રી ભરતભાઈ કાંબલીયા, જુનાગઢ
- શ્રી સામતભાઈ ભાટીયા, જામનગર
- શ્રી ભીમસીભાઈ કેસુરભાઈ કરંગીયા, નાંદુરી
- શ્રી મારખીભાઈ જેઠાભાઈ ગોરિયા, ખંભાળીયા

- શ્રી ખોડાભાઈ નકુમ, રાજુલા
- શ્રી દેવાણંદભાઈ સોલંકી, મેંદરડા
- શ્રી વેજાભાઈ કાંબલીયા, કૃતિયાણા
- શ્રી નાનાભાઈ રોયલા, ભાવનગર, ઘોઘા
- શ્રી જશુભાઈ બારડ, વેરાવળ
- શ્રી જવાહરભાઈ ચાવડા, માણવદર
- શ્રી જેસાભાઈ મારખીભાઈ ગોરીયા, ખંભાળીયા
- શ્રી મુજુભાઈ બેરા, ભાણવડ
- શ્રી વાસણાભાઈ ગોપાલભાઈ આહિં, અંજાર

જીવનના શાશ્વત મૂલ્યો ધર્મ અને ભક્તિ.

શક્તિ અને શ્રજા એજ મનની સ્વર્ણતા

આહિર સમાજના રાહબર સંતો

(૧) સ્વ. શ્રી મંગળનાથ બાપુ, જુનાગઢ	(૬) નેમીનાથ બાપુ, જુનાગઢ
(૨) શ્રી ગોવિંદ બાપુ, સતાધાર	(૭) શ્રી શાલતી (કૃષ્ણ ભક્ત) શ્રી કરસન ભગત, ભુજ
(૩) શ્રી ભાવેશ્વરીબેઠેન, અંજાર	(૮) શ્રી રામબાઈ વવાણીયા, મોરબી
(૪) શ્રી ગંભીરનાથ બાપુ, દ્વારકા	(૯) શ્રી ગોવિંદગાર રવ. રવેચીમાતા
(૫) શ્રી વેલજુ ભગત, ચોખારી	(૧૦) મહંતશ્રી રઘુવીરદાસજી ગુરુશ્રી હરિદાસજી ધોલેરા

સમાજ ગૌરવ

- (૧) અશોક ગોંધીયા એવોર્ડ વિજેતા - ડૉ. કનુભાઈ કલસરીયા, મહુવા
- (૨) રાષ્ટ્રપતિ એવોર્ડ વિજેતા - શ્રી સવદાસભાઈ ગંભીર, શિક્ષક, નાગલપુર
- (૩) રાષ્ટ્રપતિ એવોર્ડ વિજેતા - શ્રી રણાળોડભાઈ હમીરભાઈ હડીયા, પી.એસ.આઈ. લાલે સુરત, ગામ થોરાળા.

ઓ.બી.સી.નું સર્ટિફીકેટ

આહિર સેવા સમાજ મુંબાઈ તરફથી સમાજના બાળકોને શિક્ષણ ક્ષેત્રે સામાજિક લાભ મળે તે માટે સમાજ તરફથી ઓ.બી.સી.નું સર્ટિફીકેટ આપવામાં આવે છે. તમારા બાળકોને શાળામાં દાખલ કરતાં પહેલાં હિન્દુ આહિર લખવાનું જરૂરી છે. તેને લગતા ઝોર્મ દરેક સ્કૂલમાં મળે છે.

તદૃષ્પરાંત ગવર્નેન્ટ ઓફ મહારાષ્ટ્ર તરફથી ૧૯૯૪થી નોમેડોિક ટ્રાઇબ નં.૨ નંબરમાં સમાવેશ કરેલ છે.

આપના બાળકોને ભવિષ્યમાં આ સરકારી સવલત ઉપયોગી બની રહે તે હેતુસર સમાજ તરફથી સર્ટિફીકેટ યાદ રાખી જરૂર મેળવી લેશો.

જ્ઞાતિના ગોરનો સંપર્ક

આપણા જ્ઞાતિજનો સાંસારિક, ધાર્મિક વીધી કરાવવા માટે જ્ઞાતિના ગોરનો સહેલાઈથી સંપર્ક કરી શકે એ હેતુથી અત્રે તેમના નામ સરનામા આપેલ છે. એ સિવાય ધાર્મિક વીધીઓ માટે ગોર મહારાષ્ટ્રને દક્ષિણા આપવાનું જે નક્કી થયેલ છે તેની વિગત પણ પ્રગત કરેલ છે.

(૧) ગોર કનેયાલાલ ગાલ્ફરૂભાઈ ઓગ્રા, જ્યોતિષ કર્મકાંડ તથા ભાગવત કથાકાર દિવાણી ભૂવન, ઇમ નં. ૫, મહાદેવભાઈ દેસાઈ રોડ, કાંદીવલી (ઈસ્ટ), મુંબઈ-૪૦૦ ૧૦૧.

ફોન : ૮૮૭ ૬૮૧૨. મળવાનો સમય : રાત્રે ૬ થી ૧૧.

(૨) ભગવાનજીભાઈ રાજયગુરુ
એ/૩, ભગત કોલોની, ઈરાની વાડી કોસ રોડ નં. ૩, કાંદીવલી (વેસ્ટ), મુંબઈ-૪૦૦ ૦૬૭.

સગાઈ વીધી - રૂ. ૧૫૧

રાંદલ તેડવાની વીધી - રૂ. ૧૫૧

સત્યનારાયણની કથા - રૂ. ૧૫૧

મંડપ મુર્દૂત - રૂ. ૩૫૧

લગ્ન લખવાના તેમજ લગ્નવીધી - રૂ. ૫૦૧

ગ્રહશાંતિ બંને પક્ષના - રૂ. ૬૦૧

વાસ્તુ પૂજન - નવચંડી યણ - રૂ. ૫૦૧

અંતિમ સંસ્કાર - પૂર્ણ વીધી - રૂ. ૧૧૦૦

દક્ષિણામાં આવવા - જવાનો ખર્ચ અલગ આપવાનો.

આપણાં છાગ્રાલયો તથા બોર્ડિંગોના સરનામાં

છાગ્રાલયનું નામ

- (૧) શ્રી સોરઠિયા આહિર વિદ્યાર્થી ભવન
- (૨) શ્રી એમ.ડી.એસ કન્યા છાગ્રાલય
- (૩) શ્રી યદુનંદન વિદ્યાર્થી આશ્રમ આહિર ભવન
- (૪) શ્રી સૌરાષ્ટ્ર એજયુ. ટ્રસ્ટ સંચાલિત
શ્રીમતિ નાલીનીબેન ઉકાભાઈ સોલંકી કન્યા આહિર છાગ્રાલય
- (૫) શ્રી સુભાષ એકેડેમી કન્યા છાગ્રાલય

બોર્ડિંગોના નામ

- (૧) શ્રી આહિર બોર્ડિંગ
- (૨) શ્રી આહિર બોર્ડિંગ
- (૩) શ્રી પંચાલી આહિર બોર્ડિંગ
- (૪) શ્રી આહિર બોર્ડિંગ
- (૫) શ્રી આહિર બોર્ડિંગ
- (૬) શ્રી આહિર બોર્ડિંગ
- (૭) શ્રી (સમસ્ત) આહિર બોર્ડિંગ
- (૮) શ્રી સમસ્ત આહિર બોર્ડિંગ
- (૯) શ્રી આહિર બોર્ડિંગ
- (૧૦) શ્રી આહિર બોર્ડિંગ
- (૧૧) શ્રી આહિર બોર્ડિંગ
- (૧૨) શ્રી આહિર બોર્ડિંગ
- (૧૩) શ્રી આહિર સમાજવાડી
- (૧૪) શ્રી સુભાષ આહિર કન્યા છાગ્રાલય -
- (૧૫) શ્રી ભરતભાઈ કંબલીયા આહિર સમાજ -
- (૧૬) શ્રી આહિર ભુવન - મુંબઈ

છાગ્રાલયનું સ્થળ

- દાતાર રોડ જુનાગઢ
ખામદોળ ફાટક પાસે, જુનાગઢ
દિવાન ચોક, જુનાગઢ
વંથલી રોડ જુનાગઢ
ખામ દ્વોળ ફાટક પાસે, જુનાગઢ

સ્થળ

- અંબર સીનેમા સામે, જામનગર
અનંતવાડી ભાવનગર
તખતેશ્વર પાછળ, ભાવનગર
રામજી મંદિર પાસે, મહુવા
બસ સ્ટેશન સામે, સાવરકુંડલા
વર્ધમેડીના નાકે, અંજાર (કર્ણ)
ભક્તિનગર સ્ટેશન રોડ, રાજકોટ
રણાંદોનગર શેરી નં.૧૨, રાજકોટ
વી.સી. ફાટક પાસે, મોરબી જી. રાજકોટ
ઓરોડામ રોડ, કેશોદ
કૃતિયાણ પાણીની ટાંકી પાસે
જડેશ્વર રોડ, જામબંભાળિયા

સુરત

- ખામદોળ મજેવડી દરવાજા બહાર,
જુનાગઢ
જુનાગઢ
(આચોજન ચાલુ છે)

ચાણકયે ઘણા બધા દાયકા પહેલાં કહેલું કે, જગતમાં અનેક વિદ્યાર્થો છે. ઘણા પંડિતો જાતજીતનો બકવાસ કરે છે. પણ માણસ પાસે જિંદગીમાં સમય બહુ ઓછો છે. સમજદાર માણસે નિરથીક વાતો છોડીને જે કંઈ સારભૂત હોય તેને જ ગ્રહણ કરવું જોઈએ. ચાણકયની આ શિખામણાનો વ્યાપક અર્થ લેવો જોઈએ. આપણે શક્તિ મર્યાદિત છે. નાની વાતોમાં ઝઘડો કરીને કે દલીલો કરીને શક્તિ વેડફ્લી ન જોઈએ. ઊંચા કામ માટે શક્તિને સાચવી રાખવી જોઈએ.

ગુજરાતમાં મળેલાં આહિર મહાસંમેલનો

સંકલન : સરમણાભાઈ ડી. પીઠિયા (એકવોકેટ) સ્ટેશન રોડ, કેશોદ, જિ. જુનાગઢ

પ્રથમ મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૨૩	વરણંગજાળિયા, તા. ઉપલેટા, જિ. રાજકોટ
૨જું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૪૫	હરમતિયા, તા. ઉપલેટા, જિ. રાજકોટ
૩જું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૪૮	ખોરાસા (આહિર) તા. વંથલી, જિ. જુનાગઢ
૪થું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૫૬	માણેકવાડા, તા. કેશોદ, જિ. જુનાગઢ
૫મું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૬૪	ખોખરડા, તા. વંથલી, જિ. જુનાગઢ
૬થું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૬૫	જાલસીકા, તા. વાંકાનેર, જિ. રાજકોટ
૭મું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૬૬	કરદેજ, તા. ભાવનગર, જિ. ભાવનગર
૮મું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૬૭	કમળાપુર, તા. જસદાણ, જિ. રાજકોટ
૯મું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૬૮	વાડાસડા, તા. માણાવદર, જિ. જામનગર
૧૦મું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૭૦	અંજાર (કચ્છ)
૧૧મું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૭૪	જુનાગઢ ભવનાથ તળોટી, મુ. જુનાગઢ
૧૨મું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૮૦	સાવરકુંડલા, જિ. ભાવનગર
૧૩મું મહાસંમેલન	ઇ.સ. ૧૯૮૫	સુરત

પ્રવૃત્તિના પ્રોત્સાહિક... અભિનંદનના અધિકારી...

શ્રી રાણાભાઈ ટી. આહિર	શ્રી પીઠાલાલભાઈ સિસોદિયા
શ્રી ભીમજુભાઈ હડિયા	શ્રી નાગેશભાઈ વાઠિયા
શ્રી વિકમભાઈ ચંદ્રવાડિયા	શ્રી જયેશભાઈ ગાલ
શ્રી પ્રવિષાભાઈ વડ	શ્રી કેસુરભાઈ બાની
શ્રી દિનેશભાઈ વડ	શ્રી નાનજુભાઈ ટોલા
શ્રી રામદેવભાઈ ડાંગાર	શ્રી ભયુભાઈ બાળા
શ્રી ધનજુભાઈ ચાવડા	શ્રી કરશનભાઈ વરચંદ
શ્રી લાખાભાઈ માખેલા	શ્રી શામજુભાઈ જે. વીરડા
શ્રી છગનભાઈ ભાઈવાહિયા	શ્રી હમીરભાઈ લઘરાભાઈ
શ્રી લાખાભાઈ વી. વાહિયા	શ્રી લક્ષ્મણભાઈ અેમ. બેટાઠિયા
શ્રી ભીખુભાઈ દેવજુભાઈ હડિયા	શ્રી પુંજાભાઈ ભાડુ
શ્રી લક્ષ્મીચંદભાઈ જર	શ્રી અંધ્રનભાઈ હુંબલ
શ્રી હમીરભાઈ આર. ભાડુ	શ્રી બાળુભાઈ લાડુમોર

સીતાર બંધનોથી બંધાયેલ છે એટલે એમાંથી મધુર સૂર નીકળે છે.

નરધૂ બંધનોથી બંધાયેલું છે એટલે એમાંથી મનહર રણકો નીકળે છે.

કુટુંબ બંધનોથી બંધાયેલું છે એટલે એમાંથી પ્રેમ વાત્સલ્ય નીકળે છે.

શ્રી આહિર સેવા સમાજ : આંતર શાખામાં લગ્નો

સંકલનકર્તા— શ્રી લક્ષ્મણભાઈ ચોમ. આહિર. ગામ - ચિખલોદ્રા તા. માણાવદર. હાલ મુંબઈ
સામાજિક પરિવર્તનનો પવન કુંકાદ રહ્યો છે. આહિર સમાજ એ યાદ્વ કુળ ખરેખર તેના રીતરિવાજ અને

સમર્પણ આહિર સમાજના દ્ઘટદેવ શ્રીકૃષ્ણ જ છે. શાખાભેદ એ તો એક કલ્પના છે.

સોરઠિયા, મચ્છોચા, પંચોલી, વાગડિયા, બોરીચા. આ કોઇ કૃષ્ણ અવતારથી ચાલી આવતી શાખાભેદ
નથી. આહિર એક વાડા - અટક અનેક એ સુત્રને નજર સમક્ષ રાખી શાખાભેદને મીટાવવા જ્ઞાતિના

ચુવાનો, બુધ્યિજીવીઓ, શિક્ષિત કર્મચારીઓ, સામાજિક કાર્યકરો અને

જાહેર જીવનમાં પડેલા અગ્રણીઓ કમર કસો અને શાખાભેદને મીટાવીએ.

શાખાભેદ ખરેખર તોડવા પહેલ કરી છે તેવા નીચેના દંપત્યાઓને લાખલાખ ધન્યવાદ.

૧. શ્રી વેજાભાઈ એસ. રાવતિયા	(સોરઠિયા)	રાજકોટ
શ્રીમતિ સાકરબેન ખીમજી મર્દાં	(મચ્છોચા)	ગાંધીધામ
૨. શ્રી નંદુભાઈ ભાડું	(સોરઠિયા)	જુનાગઢ
શ્રીમતિ જયશ્રીબેન	(પંચોલી)	જુનાગઢ
૩. શ્રી રાજેન્દ્ર બચુભાઈ વિરડા	(બોરિચા)	મુંબઈ
શ્રીમતિ દ્વાદ્શા લક્મણભાઈ સુવા	(સોરઠિયા)	ઉપરોક્તા
૪. શ્રી છગનભાઈ નાથભાઈ વડુ	(સોરઠિયા)	રાજકોટ
શ્રીમતિ સીમા છગનભાઈ વડુ	(મચ્છોચા)	રાજકોટ
૫. શ્રી નવીનકુમાર કનાભાઈ કનંગડ	(મચ્છોચા)	રાજકોટ
શ્રીમતિ ઝાલ્યુની ખીમજીભાઈ મારડિયા	(સોરઠિયા)	મુંબઈ
૬. શ્રી સુખદેવ લક્મણભાઈ ડાંગર	(મચ્છોચા)	રાજકોટ
શ્રીમતિ અલકા ખીમજીભાઈ મારડિયા	(સોરઠિયા)	મુંબઈ
૭. શ્રી હરીશકુમાર લાખાભાઈ માખેલા	(બોરિચા)	મુંબઈ
શ્રીમતિ મીના નારણભાઈ કુવાડિયા	(મચ્છોચા)	રાજકોટ
૮. શ્રી કમલેશકુમાર દેવશરીભાઈ પીઠિયા	(સોરઠિયા)	મુંબઈ
શ્રીમતિ ભારતીબેન કમલેશકુમાર પીઠિયા	(મચ્છોચા)	રાજકોટ
૯. શ્રી અશોકકુમાર કેશુભાઈ હંડિયા	(પંચોલી)	મુંબઈ
શ્રીમતિ જેશીકબેન નારણભાઈ નંદાણિયા	(સોરઠિયા)	મુંબઈ
૧૦. શ્રી પરબતભાઈ કરશનભાઈ બેલા	(સોરઠિયા)	મુંબઈ
શ્રીમતિ વિજયાબેન ખોડાભાઈ બસીયા	(બોરિચા)	રાજકોટ
૧૧. શ્રી પરબતભાઈ મારડિયા	(સોરઠિયા)	કોયલાણાંદેડ
શ્રીમતિ રેણુકબેન નારણભાઈ ડાંગર	(બોરિચા)	લંડન
૧૨. શ્રી જેન્નીભાઈ નારણભાઈ ડાંગર	(બોરિચા)	લંડન
શ્રીમતિ મીનાબેન જુનાગઢ		
૧૩. શ્રી યોગેશકુમાર લાખાભાઈ માખેલા	(બોરિચા)	
શ્રીમતિ રીતલબેન અંગ્રેઝભાઈ ગલ	(સોરઠિયા)	કેશોદ
૧૪. શ્રી કાળુભાઈ	(સોરઠિયા)	વલ્લીપુર
શ્રીમતિ ભારતીબેન	(મચ્છોચા)	કમળાપુર
૧૫. શ્રી ભરતભાઈ નંદાણિયા	(સોરઠિયા)	જુનાગઢ
શ્રીમતિ નંદાણિયા	(મચ્છોચા)	વેરાવળ

૧૬. શ્રી બચુલાઈ સુવા	(સોરઠિયા)	ઇસરા
શ્રીમતી જ્યોતિબેન	(પંચોલી)	ગોડલ
૧૭. શ્રી વજસીભાઈ કાબલિયા	(સોરઠિયા)	જુનાગઢ
શ્રીમતી ડાબલિયા	(મચ્છોયા)	ગાંધીધાર
૧૮. શ્રી મનુભાઈ ગોગરા	(બોરિયા)	પાઠડપાટા
શ્રીમતી વીજુબેન ગોપાલ નંદાણિયા	(સોરઠિયા)	મુખઈ
૧૯. પ્રો. શ્રી દેવાતભાઈ એલ. રામ	(સોરઠિયા)	જુનાગઢ
શ્રીમતી ભગવતીબેન	(મચ્છોયા)	જુનાગઢ
૨૦. શ્રી વિનુભાઈ એચ. નંદાણિયા	(સોરઠિયા)	મુખઈ
શ્રીમતી કલ્યાનબેન અરજણભાઈ બલદાણિયા	(પંચોલી)	હિમતનગર
૨૧. શ્રી મહેન્દ્રભાઈ એન. બલદાણિયા	(પંચોલી)	આદિપુર
શ્રીમતી સંગીતાબેન લાખાલભાઈ માઘેલા (બોરિયા)	(પંચોલી)	મુખઈ
૨૨. શ્રી હરેશકુમાર	(પંચોલી)	ગોડલ
શ્રીમતી ગીતાબેન	(મચ્છોયા)	વંથલી
૨૩. શ્રી હિનેશકુમાર એલ. માઘેલા	(બોરિયા)	મુખઈ
શ્રીમતી હયાબેન સામતભાઈ જખુ	(મચ્છોયા)	જુનાગઢ
૨૪. શ્રી રણધીર અમૃભાઈ ચૌહાણ		મોરબી
શ્રીમતી ભારતીબેન રણધીર ચૌહાણ		મુખઈ
૨૫. શ્રી ડિશોરકુમાર અરજણભાઈ નાગેચા	(પંચોલી)	રાજકોટ
શ્રીમતી નંદિની ડી. ભૂતેયા	(સોરઠિયા)	જુનાગઢ
૨૬. શ્રી રામભાઈ મોહનભાઈ	(બોરિયા)	(કડસર મોરબી)
શ્રીમતી ગીતાબેન કરશનભાઈ ડાંગર	(મચ્છોયા)	જામનગર
૨૭. શ્રી માલકે જગમાલભાઈ કરંગિયા	(સોરઠિયા)	મુખઈ
શ્રીમતી જયશ્રી બચુલાઈ વિરડા	(બોરિયા)	મુખઈ
૨૮. શ્રી હિલીપભાઈ એ. રાહોડ ૬૨૫૫.	(મચ્છોયા)	અમદાવાદ
શ્રીમતી પ્રતિભાબેન દેવાયતભાઈ ભૂતેયા	(સોરઠિયા)	જુનાગઢ
૨૯. શ્રી ઉકાભાઈ ગોવાભાઈ સોલંકી	(સોરઠિયા)	અમેરીકા
શ્રીમતી નદિનીબેન ચાદ્વ	(મહેન્દ્રગઢ)	હરીયાલી
૩૦. શ્રી ડિરીટકુમાર કરશનભાઈ	(ભૂતેયા)	હરીયાલી
શ્રીમતી સગુણાબેન રણવીરસિંહ ચાદ્વ		
૩૧. શ્રી અર્દણભાઈ કરશનભાઈ ભૂતેયા	(સોરઠિયા)	જુનાગઢ
શ્રીમતી ભૂતેયા પુત્રી રણવીરસિંહ ચાદ્વ	(હરિયાલી)	હાલ જુનાગઢ
૩૨. શ્રી ભૂપતલભાઈ નાનજીભાઈ જીબરિયા	(બોરિયા)	શેઠવડાળા રાજકોટ
શ્રીમતી લક્ષ્મીબેન કરંગીયા ગામ બામણાસા	(સોરઠિયા)	બામણાસા
૩૩. શ્રી ડિરીટકુમાર કરશનભાઈ ભૂતેયા		જુનાગઢ
શ્રીમતી ભૂતેયા રણવીરસિંહ ચાદ્વ	(હરિયાલી)	હાલ જુનાગઢ
૩૪. શ્રી જયંતીલાલ નારાણભાઈ ડાંગર	(બોરિયા)	હાલ લંડન
શ્રીમતી મંજુલા રામરીભાઈ ભાદરડા	(સોરઠિયા)	વારોનર
૩૫. શ્રી મહેન્દ્ર રામભાઈ જખુ	(મચ્છોયા)	કેશોદ
શ્રીમતી હિના મહેન્દ્ર જખુ	(બોરિયા)	રાજકોટ

અન્યમાં ગુજરાત આહિર સમાજમાં પ્રમુખ શ્રી પેચલજીભાઈ ચાવડાના ભત્રીજી ના રેવતમલ સોરઠિયા આહિસમાં લગ્ન થયા છે.

ભારતમાં ૨૪ પ્રદેશમાં યાદવો આ નામે ઓળખાય છે

યાદવ ઈતિહાસ - હિન્દી લેખક : સ્વામી સુધાનંદજી યોગી, હરિયાણા

- (૧) આંધ્ર પ્રદેશ :- ગ્વાલા, ઘનગાર, હંડીયાર, કોનાર, કોરબા, કુરવા યાદવ, ગ્વાલા યાદવ.
- (૨) આસામ :- ધોપ, ગ્વાલ, ગ્વાલા, ગોપ, ગોપાલ, અહીર.
- (૩) બિહાર :- યાદવ, ગોપાલ, અહીર, ગોપ, સદગોપ, મંડલ, રાવત.
- (૪) ગુજરાત :- અહીર, (આહિર) અચ્યર, (આયર) યાદવ.
- (૫) હરિયાણા :- અહીર, રાવ, યાદવ.
- (૬) હિમાચલ પ્રદેશ :- ગ્વાલા, ગાંધી, ગ્વાલા, યાદવ, અહીર.
- (૭) કન્યાકુમારી :- વડિયાર, ગ્વાલા, ગવલી, ગોપાલ, યાદવ, અસ્થાના ગોલ્લા, અઠવી ગ્વાલા, ગોપાલ, ગોપલી, હનબરુ, કષણ ગ્વાલ, અટનબરુ ગ્વાલા, દોધી ગ્વાલા.
- (૮) કેરલ :- યાદવન એરુમાન, કોલાપન, કોલન, અચ્યર, નાયર, મણિયાર, મચ્યર ઉરલી નાયર.
- (૯) મહારાષ્ટ્ર :- અહીર, યાદવ, ગ્વાલા, જાદવ.
- (૧૦) મણીપુર :- અહીર, યાદવ, ધોપ.
- (૧૧) મેઘાલય :- ધોપ, ગોપ, ગોપાલ, યાદવ.
- (૧૨) ઉડ્ડિસા :- ગ્વાલ, પારદવ, સદગોપ, અહીર, ગોર, ગૌડા, મેકલા ગ્વાલા, પૂન ગ્વાલ, યાદવ.
- (૧૩) પંજાબ :- ગ્વાલા, યાદવ, અહીર, યદુવંશી.
- (૧૪) રાજસ્થાન :- અહીર, યાદવ, ભટી યાદવ.
- (૧૫) તામારિલનાડુ :- યાદવન, હંડાયન, યાદવ, હંડાયન, અચ્યર, કોણી, કોણાર, પિલ્લઈ.
- (૧૬) તૃણુર :- ગ્વાલા, ગોપ, યાદવ.
- (૧૭) ઊર પ્રદેશ :- અહીર, ગોપાલ, યદુવંશી, યાદવ, યાદવ ઠાકુર.
- (૧૮) બંગાળ :- અહીર, ગ્વાલા, ગોપ, સદગોપ, લેખ મંડલ.
- (૧૯) આંધ્રામાન નિકોબાર :- યાદવ, કોનાર, પિલ્લઈ, હંડાયન.
- (૨૦) ચંદીગઢ :- અહીર, યાદવ, ગોપાલ.
- (૨૧) હિન્દી :- યાદવ, આહિર.
- (૨૨) ગોવા :- યાદવ, ગ્વાલ, જાધવ.
- (૨૩) પોડીચેરી :- યાદવ, કોનાર, કોયલા, આયર, માયર, ઇરુમાન, મણિયારી.

આપણે કોઈ ભૂલ કરીએ કે ગુનો કરીએ અને પકડાઈ ન જઈએ તો આનંદ થાય છે. પરંતુ આ ગુના કે ભૂલને કોઈક તો જોઈ જ લે છે. ઈશ્વર જેવી ચીજમાં માનતા હો તો ઈશ્વર જુચે છે. બીજા કોઈ પણ તમારા ગુનાને ન જુચે તો પણ તમે પોતે તમારી ચેતના અને તમારો અંતરાભા તો તેને જોઈ જ જાય છે. રાત પડે ત્યારે જુવનમાં કરેલા કૃત્યોને તપાસવાનું સોકેટિસ કહે છે. રોજ રોજ હિસાબ માંડનારો વેપારી ચોખ્ખો ગણાય છે. આત્માને ચોખ્ખો રાખવા રોજના અંગતજુવનના લેખા લખવા જ જોઈએ.

સમાજમાં ઠેરઠેર લોકોનાં વર્તનમાં અશિષ્ટ અને શિથિલતા આવી છે. આવી શિથિલતા લોકોના વર્ચનમાં પણ છે. કારણ વગર ઘણા લોકો માટી બોલ સંભળાવે છે. પરંતુ દરેકના કડવા બોલને જાંધીને બેસીએ તો આખા સમાજ સાથે વેર બાંધવું પડે. પ્રગતિ માટે જધાએ એકબીજાની મદદ લેવી પડે છે. આજે કડવું બોલનારને સહન કરી લઈએ તો હકીકતમાં તમારી શક્તિ વધે છે. ઉપરછલી મીઠાશ રાખશો તો કયારેક તેનું ઉંડાણ શોધાશો જ.

મીઠાશ એ ટેવની વાત બની જવી જોઈએ.

બલિદાન

(અનુભાવિક વાર્તાનું સંક્ષિપ્તિકરણ)

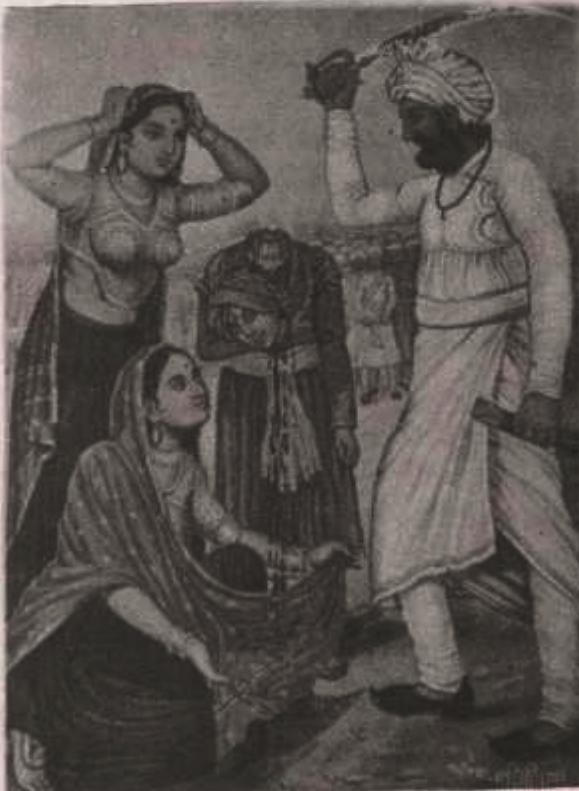
- ગોવિદભાઈ ઓઘાભાઈ આહિર, ગામ ખીજદ, જિ. જુનાગઢ

હિલ્લીના સમાટ
અનંગપાળ તુલસાં માતા
જુનાગઢની પાત્રા કરવા
આવ્યાં ત્યારે જુનાગઢમાં 'રા'
હિયાસ રાજ્ય કરતો હતો. 'રા'
હિયાસના રાજ્યમાં
ચાત્રાળુઓ પાસેથી વેરો
લેવાનો નિયમ હતો, તેથી
જુનાગઢના રાજ્ય
કર્મચારીઓએ અનંગપાળનાં
માતા પાસેથી ચાત્રાળુ વેરો
માર્ગથી. હિલ્લીના સમાટના
માતા પાસેથી વેરો લેવા એ
હિલ્લી સમાટનું અપમાન
કરવા જેવું હતું, પરંતુ
કર્મચારીઓ નિયમનો લંગ
કરી શકે તેમ ન હતા.

વેરો આપીને ચાત્રા કર્યો
તે રાજ્યમાતાને યોગ્ય લાગ્યું
નહીં. તેથી તેઓ ચાત્રા કર્યા
વિના હિલ્લી પાછા ગયાં અને જુનાગઢમાં થયેલ
અપમાનનો બદલો લેવા પોતાના પુત્ર અને હિલ્લીના
સમાટ અનંગપાળને પ્રેર્યો. અનંગપાળ માતાનું આ
અપમાન સહન કરી શકે તેમ ન હતો. તેથી પોતાની
પ્રભળ સેનાને પોતાના સુખા સાથે જુનાગઢ ઉપર ચડાઈ
માટે મોકલ્યો.

'રા' હિયાસનો એક પણ વંશજ બાડી ન રહે, એવો
અનંગપાળનો દુકમ લઈ હિલ્લીનું સેન્ય જુનાગઢ ઉપર
ચડી આવે છે એવા સમાચાર 'રા'ને મળતાં તેણે સમાટ
અનંગપાળના વિરાટ સેન્ય સામે બલાહરીપૂર્વક લડી
લેવાની તૈયારી કરી. સમાટ અનંગપાળનું સેન્ય ધસમસતું
રાજ્યમાતાના અપમાનનો બદલો લેવા આવી ચદ્દયું અને
બરે સેન્યો વચ્ચે ભયંકર લડાઈ જામી.

હિલ્લીના વિચાર સેન્ય આગળ જુનાગઢનું સેન્ય
વામશું બની ગયું. ચોડા હિયસમાં જુનાગઢના 'રા'નું
સેન્ય લડતાં લડતાં અપી ગયું. 'રા'એ કેસરિયાં કર્યા

અને બલાહરીપૂર્વક લડી
વીસમૃત્યુને વલાલું કર્યું.

હિલ્લીના સુખાએ
જુનાગઢ સર કર્યું ત્યારે 'રા'
હિયાસને તેની માનીતી ચાણી
ચોનલદેખીથી થયેલો એક
પુત્ર હતો. નામ એનું નવધારા.
જુનાગઢના 'રા'ના એકના
એક વંશજ બાળ નવધારાને
બચાવવા ચાણીઓએ એક
માનીતી દાસીને સોંખો અને
છૂંઠી રીતે જુનાગઢ છોડી
જવા જરાણી બધી
ચાણીઓ અભિનમાં પ્રવેશી
મૃત્યુને વશી.

પણ દાસી પોતાના
ભાવિ રાજા બાળ નવધારાનો
પ્રાર્થ બચાવવા ગુપ્ત રીતે
ચાલી નીકળી; જુનાગઢમાં
હિલ્લીના સુખાએ 'રા'ના

કુલસની ખૂલ શોધખોળ ચલાવી પરંતુ 'રા'ના વંશજનો
ક્યાંય પત્તો લાગ્યો નહીં.

આ બાજુ બાળદુંદર નવધારાને લઈને દાસી લય,
ચિંતા અને શોક સંથે ગીરણા નાકે આવેલ આરીદર -
બોરીદર ગામ પાસે આવી. આ ગામમાં દેવાયત બોરી
નામનો આસપાસનાં ગીરણાં ગામોમાં સારી પ્રતિભા
ધરસતો આહીર રહેતો હતો. દાસીએ ગુપ્ત રીતે જાણ્યું
કે, ગામનો મુખ્ય માણસ આહિર દેવાયત છે. અહીં જો
બાળ નવધારાને ચાંચામાં આવ્યો હોય તો કોઈની હિમત
નથી કે, નવધારાનો બાળ પણ વાંકો કરી શકે. દાસીને
જુનાગઢના ભાવિ રાજાના ગુપ્તયાસ માટે દેવાયત
આહિનો આશરો સલામત લાગ્યો અને દાસીએ દેવાયત
પાસે કુમાર નવધારાનું રક્ષાશ મંગ્યું.

"ભાઈ દેવાયત; જુનાગઢનો 'રા' તારે આગરે આવ્યો
છે. તારું રક્ષાશ માગો છે."

"આવ બઢેન આવ" આહિર દેવાયત દાસીને આપકારી

આનંદપૂર્વક કહું, “મારું ધરી જુનાગઢના ‘રા’નો કુમાર નવધણ જુયે છે, એ જારીને મારું મનનો આનંદ ક્ષયાંખ સમાતો નથી. બહેલ તું ભલે આવી. બાળા રજા નવધણ આ દેવાયતને આશરે સલામત છે. મારું મૃત્યુ પહેલાં નવધણને કોઈ સ્પર્શી નહીં શકે, તું નવીંત રહે.” આમ વીર આહિર દેવાયતને ત્યાં જુનાગઢનો ભાવિ ‘રા’ સલામત રક્ષણ મેળવી ગુપ્ત રીતે ઉછરવા લાગ્યો.

આ વખતે દેવાયતને ઉગા નામનો એક પુત્ર અને જાહેલ નામની એક પુત્રી હતી. જાહેલ નાની હતી. સ્તનપાન ઉપર જ તેનો આધાર હતો. પણ બાળ નવધણને પુરતું હૃદ મળે તે માટે જાહેલને સ્તનપાન બંધ થયું અને નવધણ સ્તનપાન ઉપર ઉછરવા લાગ્યો.

નવધણની ઉમર જેમ જેમ વધતી ગઈ તેમ તેમ દેવાયતની ચિંતા પણ વધવા લાગી. આજ હિવસ સુધી ગુપ્ત રખેલ સ્તન પ્રકાશમાં આવી જશે, હિલ્ડીના સુખાને ‘રા’નો વંશજ જીવતો છે અને દેવાયતને ત્યાં ઉછરે છે એવી જારુ થઈ જશે તો? દેવાયતના મનને આ ચિંતા કોરી ખાતી હતી...

એક હિવસ દેવાયતની આ ચિંતા સાચી પડી.

બન્ધું એમ કે એક હિવસે દેવાયત અને તેના ભાઈ વચ્ચે સહેજ વાતમાં તકચર થઈ. દેવાયત જેવો પરગજુ હતો તેવો જ તેનો ભાઈ સ્વાચ્છ હતો. દેવાયત જેટલો શાંત અને વિચારશીલ હતો. એટલો જ તેનો ભાઈ અવિચારી હતો.

તકચરના પરિણામે ઇશ્વરિની બળતો દેવાયતનો અવિચારી ભાઈ કંઈ બલાનું કાકી જુનાગઢ પહોંચ્યો અને ‘રા’નો પુત્ર નવધણ આડીદર - બોડીદર જામના દેવાયત આલારને ત્યાં ઉછરે છે. એવી બાતમી સુખાને આપી. સુખાને એટલું જ જોઈતું હતું, ‘રા’નું એક પણ બાળક જીવતું ન રહે એ માટે તે અચાગ પ્રયત્નો કરતો હતો.

દેવાયતના અવિચારી ભાઈની લંબેરણીથી સુખો તરત જ આડીદર - બોડીદર પહોંચ્યો અને દેવાયતને રાનો વંશજ પોતાને સોંપી દેવા અનેક લાલચો આપી. લાલચોથી ન માનતાં કેટલીયે ધમકીઓ આપી; પરંતુ જુનાગઢના ભાવિ રજાના રક્ષક વીર આહિર દેવાયત ઉપર સુખાની લાલચો અને ધમકીઓની કોઈ અસર ન થઈ.

દેવાયત ઉપર રાજદ્રોહનો આરોપ મુકવામાં આવ્યો અને કેદી તરીકે તેને જુનાગઢમાં લાવીને મનાવવા માટે વધારે ને વધારે કઈ આપવા માંડ્યું. દેવાયતના ઘુંઠણો ઉપર સારડીઓ મુકવામાં આવી; છતાં અડગ દેવાયત

એકનો બે થયો નહીં. તેને પોતાની પ્રાણની પરવા ન હતી. પરંતુ પોતાના મૃત્યુ પછી બાળ નવધણનું શું થશે? એ ચિંતા તેને અસહ થઈ પડી અને એક હિવસ કેદમાં તેના વિચારશીલ મગજમાં એક જીબકારો થશો અને તેણે સુખાને કલેખડાયું.

“તમે મને કષ્ટ ન આપો. હું નવધણને બોલાવી આપું છું.”

દેવાયત હવે ઠેકારો આવ્યો અને માની સુખો પ્રસર થશો. દેવાયતે નવધણને મોકલવા પોતાની પલ્લી ઉપર કાગળ લખી આપ્યો.

દેવાયતના તેની પલ્લી ઉપર લખાયેલ પત્રમાં ઉપરથી જોતાં નવધણને મોકલવાનું સૂચન હતું; પરંતુ પત્રનો સાંકેતિક અર્થ ‘રા’ રાખીને વાત કરવાનો હતો. સુખાના માણસો દેવાયતનો પત્ર લઈ આડીદર - બોડીદર દેવાયતની પલ્લી પાસે આવ્યા. પલ્લીઓ પતિનો સાંકેતિક ભાખામાં લખાયેલો પત્ર ચાંચ્યો અને તરત જ તેનો આશય સમજુ ગઈ. નવધણનો પ્રાણ બચાવવા તેણે પોતાના એકના એક પુત્ર ઉગાને રાજકુમારનાં વસ્ત્રો પહેસચાં, ઓવરશ્રાં લીધાં, પુત્રને છાતી સરસો ચાંચ્યો અને છાતી કઠોકર કરી તેણે સુખાના માણસોને કહું.

“દ્વ્યો આ તમારો વેરી, અને ‘રા’નો એક વંશજ નવધણા.”

નવધણના રૂપમાં ઉગાને લઈને સુખાના માણસો જુનાગઢ આવ્યા. દેવાયતને અખર મળ્યાં કે નવધણને જુનાગઢ લાવવામાં આવ્યો છે. તેનું મન તક વિલક્ના વમળામાં પડી ગયું કે મારી પલ્લીઓ કટાચ પુત્રના મોહમાં નવધણને સોંપી દીધો છે તો મારી સંઘળી મહેનત બર્થ જશે.

થોડી વારે દેવાયતને સુખાના સેનિકો વચ્ચે લાવવામાં આવ્યો. દેવાયતે રાજકુમારના વેશમાં પુત્રને જોયો તેથી તેને અત્યંત આનંદ થયો. તેના મનનો સંશય ટળી ગયો. પોતાના પુત્રને સામે ઉભેલો જોઈ તેની આતી ગજ ગજ ફૂલી. તરત જ દેવાયતની લાજરીમાં જ તેના પુત્રને તલવાર વડે વધ કરવાનો જરૂરાદને હુકમ થયો. પરંતુ દેવાયતની ખરી કસોરી હજ ભાડી ફૂલી. દેવાયતના કુળ કંંદક ભાઈએ સુખાને જાણાયું કે “વધ માટે લાવવામાં આવેલો રાજકુમાર ખરેખર નવધણ જ છે તેની ભાગી શી? તમે આ રાજકુમારને ખરો નવધણ તો જ માનજો જો મારો ભાઈ દેવાયત તેની પલ્લી અને પુત્રી સમજ પોતાના લાલચી જ આ કુમારનો વધ કરે અને દેવાયતની પલ્લી તેનાં નેત્રો પરે ચાંપે. આમ કરતાં દેવાયતની પલ્લીની આંખોમાં

એક પણ આંસુ આવવું જોઈએ નહીં. નહીંતર માનજો કે આ છોકરો નવધારા નહીં પણ દેવાયતનો પુત્ર ઉગો છે.”

દેવાયતને માથે પરમસંકટ આવ્યું, પોતે તો ટેચું કઠણ કરી ઉગાનો વધ કરી શકશે પરંતુ પોતાની પલી એકના એક પુત્રનો વધ થતો કેવી રીતે નિખળી શકશે. તેનું મન ઘડીભર ડળી ગયું. પરંતુ બીજી જ પણ તેણે છાતીને પ્રજાની બનાવી અને જલ્લાદે તલવાર તેના લથમાં આપી. દેવાયતની પલીએ પોતાના એકના એક પુત્રને ચુંબન કરી, સ્નેહથી છાતી સરસો ચાંખો. બહેણ જાહેર પોતાના મા જલ્લા ભાઈના ઓપારણાં લીધાં, પિતા પુત્રની આંખો મળી, પુત્ર ઉગાની આંખમાં ચાંત્ર બલિદાનનું અનોખું તેજ ઉછળ્યું. દેવાયતની તલવાર વીંગાશી, ચાજુકમારનાં વસ્ત્રોમાં ઉભેલા દેવાયતના પુત્ર ઉગાનું મસ્તક ધરથી જુદું થયું અને તેના માતાના ઓદળાના છેડામાં જીલાઈ ગયું.

હવે દેવાયતની પલીને ખરેખરી કસોટીમાં પ્રસાર થવાનું હતું. આ કટોકટીના સમયમાંથી પ્રસાર થવા હિમત આપવા તેણે ભગવાનને પ્રાર્થના કરી અને તેના હૃદયમાં અનોખું બજા આવ્યું. આંખમાં સુરમો આંજુ, પગમાં પગરમાં પહેરી પોતાના વલલા પુત્રનાં નેત્રો તેણે પગ નીચે ચગદયાં છતાં તેનાં નેત્રોમાં આંસુનું એક પિંદુ સરખું પણ આંખું નહીં. સુબો આખો બની ગયો. સેનિકો આ હર્ષ સ્તંભ બનીને જોઈ રહ્યા. દેવાયતનો અવિચારી ભાઈ શરમનો માચ્યો ઊંચું પણ જોઈ શક્યો નહીં. આહિરની આંખમાં પોતાના પુત્રના વધનું કુઝ નહીં પણ જુનાગઢના ભાવિ રાજના પ્રાણ બચાવ્યાનો અનોખો આનંદ વર્તાતો હતો. અને આમ નવધારાને ઉગારવા દેવાયતને પોતાના એકના એક પુત્રનું બલિદાન આપ્યું. ધન્ય છે વીર આહિર દેવાયત બોદરને.

સમયબાન્ધ કાર્યક્રમ

(૧) પ્રવૃત્તિઓ અનેક લોય છે. જીવન ચોક્કસ સમય સાથેનું છે માટે સમયબાન્ધ કાર્યક્રમનો આગ્રહ રાખી સામાજિક કામને ગતિ આપવી જરૂરી છે. (૨) મુખ્ય આહિર સમાજ પણ પોતાનું ‘મુખ્પત્ર’ બહાર પાડે તેવી યોજના ઉત્સાહી શિક્ષિત ભાઈ - બહેણોનો સહભાર મળો તો અમલ મૂકીની યોગ્ય લાગે છે. જેથી ગુજરાત - મહારાષ્ટ્ર સાથે રાજ્યોથી કશાના યાદ્વા સમાજનું ગઠન સંસ્કારિક, સાહિત્યિક તેમજ રાજકીય કશાએ શક્ય બને. (૩) જુનાગઢ, રાજકોટ, જામનગર, ભાવનગર, અમદાવાદ, પદોદરા અને મુખ્ય જેવા શહેરોમાં ચોક્કસ કેન્દ્ર પસંદ કરી, યુવા શિબિરો યોજવી જરૂરી છે. તેના ઉકેશો - કામગીરી નક્કી કરી શકાય. (૪) વેપાર - ઉદ્યોગ અંગેની માહિતી અને મદદ, માર્ગદર્શન મળો તેવો વિભાગ પણ ‘મુખ્પત્ર’માં રહે કુરી શકાય. (૫) પાંડુરંગ શાસ્ત્રીજી પ્રવૃત્તિની જેમ “કાઈપણ લેવાની અપેક્ષા સિવાય સતત દેવાની ભાવના ધરાવતા જ્ઞાતિસભ્યોનું એક મંડળ રચવું. જે સંપાદકીય પ્રચાર પ્રવૃત્તિ જ કરે. (૬) વસતી વિષયક સર્વોમાં વધારે સમય બગાડ્યા વગર હેક રાજ્યમાંથી વાસ્તવિક અંદાજો મંગાવવા, તાલુકા, જીલ્લા કશાએથી રાજ્યનો અંદાજ રાજ્ય - રાજ્ય મળીને સમગ્ર દેશનો આંક મળી શકે.

આહિર સપુત્રનું બલિદાન

લેખક : દેવદાનભાઈ રાહોડ

નાગડાવાસ તા. મોરબી

: દોષો :

બેદી ઘર દેવાયત તણે, સાચલ્યો નવધારા સમે, આહિરોના સમુછ બળો, દીધુ રાજ દેવાયત બોદ્દે.

: છંદ : સારસી :

કાળની કાળમાં બાળ સંભાળ્યો, હુવ જાતો લગી જતન કીધા, સાચલ્યો લુપ સોરં તણો, આભને જેણે ટેકા દીધા, પ્રગાટ હો પાખ્યુ સંકટ સમે, હંમેશા પારકા દુઃખ હરતાં, વીર આહિરની ટેકને ઘન્ય છે, મા બોમનું રક્ષણ કરતા...૧

આ તક સંદેશો આવ્યો, પતિ તણો નેદ બર્યો, રા. રાખી વાત છે વીરાંગના, સતિ સમજ્યા મર્મ ખરો, શાણગાર સણુને બાળને, આદ સોનલ વિદ્યાય કરતા, વીર આહિરની ટેકને ઘન્ય છે, મા બોમનું રક્ષણ કરતા....૨

બાળ ઉગાને છે સમે, હથ્યો તાતે હર્તીને, જનનીએ ખાંડ્યુ શીશ જેણું, કામળો કમર કસીને, આંજ્યુ કાજળ આંખલડીથો, આદ સોનલ ગીત ગાતા હો, વીર આહિરની ટેકને ઘન્ય છે, મા બોમનું રક્ષણ કરતા... ૩

મેરુપને દેવાયત તાત આમણો, પેટ ચેનું સાયર નાપને, જડાભીર વંશ જાતો કચ્ચો, તખત બેસાલ્યો નવધારાને, આહિરો જાહેરા માંડવકે મળી, વીર આહિરની ધીરને ઘન્ય છે, મા બોમનું રક્ષણ કરતા... ૪

આશારા ધર્મના ઉપાસક આહિરો, શરણાગત કાઢે શીશ ધરતા, દેવદાન ભાતીગણ ગૌરવ ભૂતકાળનાં, પુનરાવર્તન રહીએ કરતા, વિશ્વાસની ઇતિહાસ છે ઉજળો અફર છે બોલ નથી કરતા. વીર આહિરની ટેકને ઘન્ય છે, મા બોમનું રક્ષણ કરતા... ૫

- મ્રો. દેવાયતભાઈ રામ

હિરને તાંત્રે

- મધુકાંત વી. કલસદિયા, મેનેજુંગ ટ્રૉસ્ટી - શ્રી આહિર સેવા સમાજ

આ જગતની અંદર વસતી હેડક શાતિ કુળનો પોતપોતાનો ઈતિહાસ રહેલ છે એમ આપણા પદુકુળનો ઈતિહાસ પણ અત્યંત હેઠિયમાન રહેલ છે. આપણે સૌચે અભિમાન લેવા જેવી વાત એ છે કે જે કુળમાં અભિલ ખલાંડ અવિનાયક પૂર્ણ પુરુષોત્તમ ભગવાન શ્રી ગોપાળદ્વારે અવતાર ધારણ કરવા પસંદગી ઉતારીને કુળને અસાધારણ ગૌરવ પ્રદાન કર્યું તેવા અતિ ઉત્તમ ચાદ્રકુળમાં જન્મ થયો એ જ સૌચી મોટી ધન્યતા એ પરંતુ લાલની પર્તમાન પરિસ્થિતિ થોડી ચિંતાજનક લાગે છે.

જેણે જગતમાં ફાનશાખાનો સંવોચ્ય ગ્રંથ શ્રીમદ્ ભગવદ ગીતાજીની લેટ આપો એવા ગીતાકારના વારસ આપણો આહિર સમાજ ગત ચોડાક વખો ચ્યાં શિક્ષણના અભાવે ભૂતકાળનો ભવ્ય વારસો પરાવતા હેવા છતાં અન્ય સમાજોથી પ્રગતિમાં થોડો પાછળ પડી ગયા હતા પરંતુ હેડક અંધારી રાત્રિ પછી સૂર્યહિંદુતાની સવારી સાથે તમસને પીછેઠાં કરવી પડે છે તેમ લાલમાં મુરલીધરની પહેરબાની અને અનંતદૃપાદ્યે લાલમાં જ્યારે આપણો આહિર સમાજ અનેક શાખાઓ ઇપી વાડામાં વહેચાયેલ હતો ત્યારે આજથી પાંચેક વર્ષ પહેલાં એકમૂરતાનો અણસાર આપતી સમસ્ત આહિર સમાજનું પ્રતિનિધિત્વ પરાવતી સંસ્થા શ્રી આહિર સેવા સમાજ (મુંબઈ)ની સ્થાપના સ્વરૂપે પ્રગતિની પથદર્શક મશાલ પ્રજ્ઞવિલિત થઈ.

મુંબઈ જેવા શહેરમાં ધંધામાં ગળાદૂબ રહેનાર વ્યવસાચી વ્યક્તિ જીવનમાં જેને ઘડિયાળના કાંટે ચાલવાની ચાંચિક જુંદગી સમાન જુંદગીમાં સમય ફાળવીને શાતિ માટે કંઈક કરી ધૂટયાની ઢીરદૂપે જ્ઞાતિબંધુઓએ હિવસ - રાત એક કરીને સમાજને એક તાંત્રે. બાંધીને જે પ્રગતિ કરી છે તે એવી પ્રસંગનીય ન કહેવાય.

વ્યક્તિના નામ આપવાની આમ તો જરૂરત નથી તેમની કાર્યક્રીલી જ બોલે છે. જેમના નામથી અજાણ હેઠ એવી વ્યક્તિ મુંબઈમાં ભાગ્યે જ હશે પરંતુ આવા શાતિ હિતેચુલુઓના સમસ્ત આહિર સમાજને જાણ થાય તે માટે એક આણો અણસાર આપવાની મારી ફરજ સમજૂ છું. તે સંસ્થા પ્રમુખશ્રી માલદેલાઈ બાની, શ્રી પ્રદિપભાઈ પરડવા, શ્રી બચુલાઈ આહિર, શ્રી પ્રદિપભાઈ મ્યાર્ગ અને શ્રી ચારાભાઈ સોનારા સહિત અન્ય કારોબારી સભ્યો તથા દ્રસ્તી મલનુભાવોની અથાગ મહેનતના ફળદૂપે આજે ગુજરાતભરમાં સૌપ્રથમ સંપૂર્ણ વાડાલેદને ડોરણે મુકીને સમસ્ત આહિર શાતિની સંયુક્ત સંસ્થા શ્રી આહિર સેવા સમાજ (મુંબઈ)ની સ્થાપનાની ભગીરથ કર્ય સંપત્ત કરીને સમાજને એકસૂત્રે બાંધવાની પ્રસંગનીય કામગીરી ભજાવવા માટે ધન્યવાદને પાત્ર છે.

આ સંસ્થા માટે મુંબઈની અંદર વસતા સમસ્ત આહિરબંધુઓ ગૌરવ અનુભવે છે. એક ડેવલપ અનુસાર મુંબઈમાં રોટલો મળે પણ એટલો ન મળે એવા સ્થળો શ્રી આહિર સેવા સમાજ (મુંબઈ)એ ૨૫૦૦૦ (પચીસ હજાર) ચોરસ્કૂનું બાંધકામ થઈ રહે તેવી વિશ્વાળ જગ્યા અરીદેલ છે. જે આ સંસ્થાની કામગીરીમાં યશકલગી સમાન શોભે છે. આવું ભગીરથ કામ ભારતની આર્થિક રાજ્યાની ગરણાતા મુંબઈ જેવા શહેરમાં કુશળ નેતૃત્વ અને એક સંપ વગર થવું અશક્ય છે. આવો જ સાથ અને સહકાર લચુંમેશ માટે મળતો રહે અને સમાજ ઉત્તોતર પ્રગતિના શીખરે સર કરતો રહે એવી પ્રાર્થના સાચે.

લી. શ્રી મધુકાંતભાઈ વી. કલસદિયા (મેનેજુંગ દ્રસ્તી)ના જ્યારીદ્યા

જેના દર્શનથી દિલમાં પવિત્ર ભાવો ઉઠે, જેના આગમનથી યુવાન માતા પિતાના હૃદયમાં અને અંગાંગામાં અદ્ભૂત શક્તિનો સંચાર થાય, જેના સ્મિતથી આખું

જગત હળવુંકૂલ બની જાય અનું સાર્થક નામ “બાળગોપાલ”

મા એટલે વાતસ્વય ધામ, બલિદાનપૂર્તિ, પ્રેરણાતીર્થ. માના મૃદુ રૂપથી માનવનું જીવન ઘડાય છે.

આવનારા દિવસો આપણા સૌનાં સંગઠન સંઘબળ

અને સેવાથી યાદગાર દિવસોમાં ફેરવાઈ જશે

- પ્રદિપ અન. પરડવા, ઉપ પ્રમુખ - આહિર સેવા સમાજ, મુંબઈ

‘આહિર સેવા સમાજ, મુંબઈ’ની સ્થાપના થથા બાદ પ્રયત્નમાર્ગ આપણનાં સમક્ષ રજૂ કરતાં એટલો આનંદ થાય છે જેટલો આનંદ પોતાનાં કૃષેચી અવતરેલ પ્રયત્ન બાળકને જોઈને એક માતાને થતો લશે. માતા પોતાનાં પુત્રને એમનાં ગુણ અને અવગુણ સાચે જેમ હેઠે લગાડે છે તેમ આપ સૌ આ પત્રક ગુણા-દોષ સાચે સ્વીકારશો જ એનો અમને ગર્વ છે. ચાર વર્ષના ભગીરથ પ્રયાસો, કાર્યકરોની ન ભૂલી શકાય તેવી મહેનત અને આપ સૌનાં સંહકાર પણી આ કાર્ય સંપત્ત થાય છે, જેમાં બની શકે તેટલી પૂર્વા માહિતીઓ આપને પ્રાપ્ત થાય તેવો પ્રયાસ કરેલ છે. દેક પ્રગતિશીલ સમાજને પોતાનું, પોતાના વાતિબંધુઓનું સ્થાન, સંખ્યા, ઓળખ જાણવાની મહેથા એટલી હોય છે. જેટલી એક રાજ્યને દુનિયાનાં નકશામાં આગવી ઓળખ પામવાની હોય !

આ કાર્યની શરૂઆત તો ચાર વર્ષ પહેલાં જ થઈ ગઈ હતી. એના કારણે કદાચ અમૃત વ્યક્તિઓની પાદી જુની જરૂરાશે. અમે નથી પાદી ફરી જનાવીને સમાવેશ કરવાની પૂરી કોરીશીરા કરી છે. વીતેલા નરોક વર્ષમાં સમાજે ખૂબ જ મહત્વાકાંદી અને નિર્ણયક કાર્ય કરવામાં વધાને ખ્યાન આપવું પડ્યું છે. જેમ કે સમાજને મુંબઈ શહેરમાં મોબાનું સ્થાન આપી શકે તેવી સમાજની પાડી. જે આપ સૌ જાર્ઝો છો કે બોરીવલી જેવાં મહત્વનાં પરામાં એ પાંગરી રહી છે. એનું ભૂષિપૂજન પરા ગયા વર્ષમાં આપણે સંપત્ત કરેલ છે.

આ કાર્યો માટે જે ધનની જરૂર હતી તે મુંબઈ સિવાય ગુજરાતનાં નાનાં શહેરો, ગામડા અને વિદેશમાંથી જરૂરાણી થઈ છે. મુંબઈ જેવા અતિ વસ્ત શહેરમાં, સમાજ માટે સમય કુળવી, નિર્દીંગો કરી, દૂર દૂર ગામડાઓમાં ડોઈ સામાજિક પ્રસંગોમાં જરૂર ને આપણો સંદર્ભ પહોંચાડી, ‘આહિર સેવા સમાજ, મુંબઈ’નું સ્થાન આહિરબંધુઓનાં હદ્યમાં આપાવી જે પ્રાપ્ત કર્યું છે તે જ બિરદાવયાને પાત્ર છે. અમે એમના પરા કાર્યો રહેશું જેમણે માનસિક પરા સાથ સહકાર અમને આપ્યો.

આ આપણા સૌનાં સુંદર શરૂઆત છે. ડોઈપરા કાર્યની શરૂઆત જ એમની સફળતાનો માપદંડ છે. મુંબઈનું ભૌગોલિક સ્થાન એવી રીતનું કે દેક વ્યક્તિનો સંપર્ક સાથી શક્ત્વો મુશ્કેલ બને. ડોઈ વ્યક્તિનું નામ, સ્થાન આ પત્રકમાં ન હોય અથવા કંઈક ઊંઘાપ જરૂરાય તો અમારે સંપર્ક જરૂર કરશો જેવી ભવિષ્યનાં કાર્યો સુગમ રહે.

તો વાર વિચાર કરવો એમનાં કરતાં એકવાર વિચારનો અમલ કરવો વધારે હોય ગરૂપ. ભવિષ્યને ઉજ્જવળ જનપવ્યાની આડાંકાશાં રાખવી તે ઉત્તમ વાત છે. પરંતુ એમનાં માટે મહેનત કરવી તે અતિ ઉત્તમ વાત છે. ડોઈ સેવા કાર્ય સંપૂર્ણ કરવા માટેની ફરજ સમજવી એ સફળતાની નિશાની છે. પરંતુ ફરજમાં જ્યારે પ્રેમ ઓળખણો થઈ જાય ત્યારે એ માત્ર સજ્જન નથી રહેતો પરંતુ સર્કેદ કે રંગીન વસ્ત્રોમાં એક સંત બની જાય છે. સંત બનવા માટે ભગવા વર્સો રંગવાની જરૂર નથી. પરંતુ હદ્યનાં દેક આશ્ચર્યઓને પ્રેમમાં ફૂલાડ્યો જરૂરી છે. પ્રેમચી કરેલ કામની નિશ્ચાલતામાં પરા આંદેં રહેલ હોય છે. એટલા માટે કે એ મહત્વની બાબત ત્યારે નથી રહેતી જ્યારે પ્રેમમય કાર્ય કરવાની જ તલાપ હોય. આપણા સમાજને કે રાજ્યને એવી વ્યક્તિઓની જરૂર છે. ટોચનું સ્થાન રાખ્યા પણી પરા સૌને એ સીંડી પર ચડવાની તક આપે. પોતાનાં પડાયા રાખ્યો ઉત્ત્રતિનાં શીખરો જરૂર કરે !

દેક વ્યક્તિને ઉચ્ચાઈએ પહોંચવા માટે નીચે રહેલી વ્યક્તિનાં ખબાની જરૂર પડી જ હોય છે. જે સમાજમાં એવી વ્યક્તિઓ મૌજૂદ છે એ સમાજની દેક વ્યક્તિ એટલી જ પ્રગતિ કરવા જેટલી ઉત્તમ પ્રગતિ એમણે કરેલ છે !

જ્યાં સુધી આપણે એમ કહીશું કે ફલાણું કામ એ વ્યક્તિનું છે, માંદું નહીં, ત્યાં સુધી એ સફળતા નહીં જ મળે જે સૌ સાચે રહીને કરે. બીજાની ભૂલ જોઈને પોતાથી ચંતી ભૂલ અટકાવવી એ સફળતાની ચાચી છે પરંતુ આપણી જ ભૂલ સ્વીકારીને એ ફરી ન કરવી સફળતાનું પ્રયોગદાર છે.

‘આહિર સેવા સમાજ, મુંબઈ’ પાસે નિખાલસ, સેવાભાવી, કામમાં જ માનનારા અને ચતુર ચપળ કાર્યકરોની ઝોજ છે. જે આવનારા વર્ષો, આવનારા પ્રસંગોમાં આપને જરૂર પ્રતીતિ કરાવશે.

રાજ્યનાં નવઘડતર કે નવનિમંત્રણ, નવપત્રિવર્તન લાયધું એ પુષ્ટાનોમાં વહેતા લોકીમાં હોય છે, તેમ સમાજનાં આગળ વહેતા કાર્યોમાં નિખાલસ, નિખાલસ, સેવાપ્રેમી વ્યક્તિઓની જરૂર આપણને રહે છે. આવનારા દિવસો આપણા સૌનાં સંગઠન સંઘબળ અને સેવાથી યાદગાર દિવસોમાં ફેરચાઈ જશે. આહિરોના તો લોકીમાં ઉદારતા અને સાહસીકતા સમાવેલ છે. તો આપણે આપણને એ ભવિષ્ય બોલાવે છે જેમને આપણા ઉજ્જવળ વર્તમાન બનીને આપણી સાચે રહેવું છે.

પરિવર્તનના પંથે

- પ્રીપભાઈ રામજુલાઈ મ્યાગ્રા, મંત્રી - શ્રી આહિર સેવા સમાજ, મુંબઈ.

ઇતિહાસના અંગણમાં રહેલો યદુઓનો સુવર્ણબાગ આજે સ્મૃતિનો એક અંશ માત્ર બની ઉજ્જવલ અને વેરણ બની ચૂક્યો છે. દેવાધિરેવ યદુશ્રેષ્ઠ શ્રી વાસુદેવ ઇખ્ષણના ગયા પછી કાળની હુર થાપટ પદુકુના લાગી અને પદુકુના દિશાવિહેલો બની ગયો.

એક સમયની શૂર - સ્વામિમાની, સુખી અને સમૃદ્ધ પ્રજા સોનું હોવા છતાં સોનાની ચમક ગુમાવી નેઢી. પારસમણીનો સ્પર્શ લોહને થાય તો લોહ એક મૂલ્યવાન ધાતુમાં પરિવર્તિત થઈ જાય છે. પારસમણી સમાન શ્રીદ્વારા ભગવાને આપણાને એમનો સુવણી સ્પર્શ આપ્યો અને આપણિતમાં પાદવોનું નામ ગુંજતું રહ્યું. યાદ્યો પોતાના પરાક્રમ તથા બૃહ્દીશલ્યથી આપણિતમાં છવાઈ ગયા. જગતે યાદવપ્રજાની નોંધ લીધી અને યાદવપ્રજાને જગતને માનમતિબો આપ્યો.

આજના યુગમાં પાદવોનું સ્વાન ક્યાં છે? યાદવોનું શિશ જીવાબ આપતા જૂડી જાય છે. શ્રી ઇખ્ષાપ્રભુએ આપેલા માર્ગ પર ન ચાલતા યાદ્યો બેઝ્મ બન્યા. અત્યિ સમૃદ્ધ યાદ્યોને સર્વનાશ પર લઈ ગઈ. બ્યસનોના યાદ્યો ગુલામ બન્યા અને પરિણામસ્વરૂપ પતનને આપણે નોતરી લીધું. કોઈપણ સંજોગોમાં પોતાની લાર ન સ્વીકારનાર આ ખમીસવંતી પ્રજાએ લાચાર થઈ સમય આગળ પોતાની લાર સ્વીકારી લીધી. સમય ખાસો વિતી ગયો છે, પણ પરિસ્થિતિમાંથી આપણે હજુ બહાર નથી નીકળી શક્યા.

પુરાતન અને નવયુગનાં અસમંજ્સ વચ્ચે આપણી પદુપ્રજા લોસાઈ રહી છે. ઓઠી માન્યતાઓ, ખાલો, જરીપુરાણો શીતસ્વિજોનો, ખોટા મતમતાંતરો, શિક્ષણ કોરે હંડો અને શૂન્ય અભિગમ આપણા સમાજ વિકસને રોકનાચ મુખ્ય પરિબળ છે. નવયુગને ન સ્વીકારતાં પુરાતનયુગમાં પડ્યા રહી પોતાના જૂના વ્યવસાયમાં પડ્યા રહેવું એ જાણે કે સમાજની વ્યવસ્થા છે.

આપણા સમાજની અધોગતિ અને પછાતપણ માટે આપણી પાસે પુરતા કારણો છે. આપણે નથી પુરાતનકાળને ત્યજી શકતા કે નથી નવયુગને અપનાવી શકતા. પરિવર્તનયુગને સ્વીકાર્ય સંદૂધી પાછળ છીએ. આપણી સાથે જ વસ્તા અન્ય સમાજો સમયને ઓળખી પરિવર્તનયુગને સ્વીકાર્ય વિકસનમાં સામાજિક તથા આર્થિક રીતે એટલા આગળ નીકળી ગયા છે કે જેને જોતાં કદાચ ઈર્યાભાવ જાગે, અન્ય ડોમો પ્રગતિના સર્વોચ્ચ સ્થાને નિર્યાજમાન છે. અન્યાસ કરતાં માલુમ પડે છે કે એમની સફળતાના મહત્વના કારણોમાં યુગ પરિવર્તનનો મહિમા સ્વીકાર્ય સમાજ તથા પોતાના ફુરુલ માટે આપોજનબદ્ધ વ્યવસાયને અપનાવવી તથા સમય સમયની માંગ પ્રમાણે એના પરિવર્તન કરતા રહેવું અને શિક્ષણ કોરેને સંદૂધી વધારે પ્રાધાન્ય આપવું વગેરે છે.

યુગપરિવર્તન એ તો શ્રીદ્વારા ભગવાનના જીવનનો મુદ્દો હતો, એમણે પોતાનું સમગ્ર જીવન ધર્મની રક્ષા તથા યુગપરિવર્તન માટે સમર્પી લીધું. સૂચિએ એમના કાંતિકારી વિચારની નોંધ લીધી. એમના મુખેથી સંબોધાયેલી પવિત્ર જ્ઞાનગંગા ગીતા વિશ્વ માટે એક આદર્શ બની. ગીતામંત્રમાં માનવજીવનની દરેક બાબતની છાણપટ છે. માનવજીવનના દરેક પ્રશ્નોના હલ છે, જીવન માટેનું માર્ગદર્શન છે અને કર્મનો મહિમા તથા કર્મયોગનો સિદ્ધાંત છે. આપણે આપણા પ્રભુ પાસેથી શું શીખ્યા? શ્રીદ્વારા ભગવાને આપેલા માર્ગદર્શનના સિદ્ધાંતો પર આપણે ચાલ્યા નહીં, ધર્મમાર્ગ પરથી પણ ચલિત થયા, તો પછી સફળતાની કેવી આપણને કેમ મળી શકે.

ચાલો, આપણે ભૂતકાળની ભૂલોને ભૂલી જઈએ અને વર્તમાન સમયમાં આપણે શું કરવું જોઈએ એ વિશે વિચારીએ. ભૂતકાળની ભૂલો પરથી બોધપાઠ લઈએ અને ભવિષ્યમાં એવી ભૂલો ન થાય એ માટે સતત ચિંતીત તથા પ્રયત્નશીલ રહેણો. આપણા સમાજને ક્યાં સુધારણા જરૂરત છે, આપણે કેવા સુધારણાથી કદમ ઉઠાપવા અને ક્યા વિચારોની તથા પરિવર્તનની કાન્ચિત કરવી, ક્યાં સતત સંઘર્ષ કરી જગ્યાવું એના વિશે વિચારીએ. ઉપરના સર્વ મુદ્દાઓ માટે સતત માનસિક તથા શારીરિક શક્તિ કેવી રીતે કેળવવી એનો વિચાર કરીએ.

શિક્ષણકોર્સમાં હમણાં ઘણું સાચું પરિવર્તન સમાજમાં આવવા માંડિયું છે, પણ એ પૂરતું નથી. આપણે

સ્વીકારીએ કે ન સ્વીકારીએ, અંગેજ માધ્યમનો આ જમાનો છે. અંગેજ આજે આંતરાભૂતિક ભાષા બની ચૂકી છે જેના વગર રુંગી સહીમાં ચાલવું મુશ્કેલ થઈ જશે. આપણી આજુબાજુના દરેક ક્ષેત્રમાં અંગેજ ભાષાની વગ વધી રહી છે, ત્યાં સુધી કે ટી.વી. તથા ફિલોમાં પણ અંગેજ માધ્યમની અસર વત્તાય છે. આપણે ઉપયોગમાં લેતા દરેક ઉત્પાદીન માલોના પેડીંગ પર અંગેજ લખાણ હોય છે. સરકારી સંસ્કૃત, પણિલ કું, બાપારી સંકુલો તથા ઓર્ક્સરના ઉચ્ચ હોદ્દો મેળવાના અને એવા અગણિત ક્ષેત્રો છે, જ્યાં તમને અંગેજ ભાષાના પ્રભુત્વ દિના મુશ્કેલીનો સામનો કરવો પડે. આપણા સંતાનો અંગેજ માધ્યમમાં માહીર થઈ ભાષા પર પ્રભુત્વ મેળવે એની આપણી જવાબદારી છે.

બીજું પરિવર્તન વ્યવસાયને લગતું છે. વર્ષોથી આપણે વ્યવસાય તરીકે ફિઝિને અપનાવેલ છે. મેતીવાડી આજે સંપૂર્ણપણે કુહરતની ઉપર નભતો વ્યવસાય છે. વરસાદ સારો થાય તો ઉપજ સારી આવે. ક્ષારેક સારી ઉપજ આપવા પછી પણ યોગ્ય વળતર મળતું નથી. આપણા વતનમાં વારે તહેવારે દુષ્કાળના ઓળા ઉત્તરી આવે છે, એનો આપણને લાંબો અનુભવ છે. આપણે ફક્ત મેતીના આશરે બેસી ન રહેતાં હ્યે અન્ય વ્યવસાય તરફ વિચાર કર્યો જ રહ્યો. સમગ્ર વિશ્વનું આજે નવિનીકરણ થઈ રહ્યું છે. મરીનયુગમાંથી વિશ્વ ઇલેક્ટ્રોનિક ક્ષેત્રે ધર્મસર્વી ચૂક્યું છે. સેંકડો અને લાખો વ્યવસાયો દુનિયામાં અસ્તિત્વ પ્રાપ્ત્ય છે. એમાંથી થોડા ઘણા વ્યવસાયને આપણે જરૂર અપનાવી શકીએ. આર્થિક પ્રશ્નને લીધે આપણે મોટા ઉદ્યોગો ન સ્થાપી શકીએ તો, આપણે લઘુઉદ્યોગને અપનાવીએ. મોટા બાપારન કરી શકીએ તો બાપારના નાના નાના ક્ષેત્રોમાં જઈએ. વિવિધ ક્ષેત્રના અનુભવ લેવા સર્વિસ કરી ધીરજ અને અંતથી આગળ વધીએ કારણ કે સર્જન હેમસા શૂન્યમાંથી જ થતું હોય છે. જગતમાં અગણિત ક્ષેત્રો છે જેમાં તમે સાહસ કરી આગળ વધી શકો છો.

કાપડ ઉદ્યોગ, હિંસ ઉદ્યોગ, દ્રાન્સપોર્ટ, કંમ્બયુટર્સ, ઇલેક્ટ્રોનિક્સ, લાઇનર, પ્લાન્ફરીંગ, મકાન બાંધકામ તથા વેચાણ, ઇલેક્ટ્રોનિક્સ ક્ષેત્ર, ચાર્ટિક ક્ષેત્ર, પ્રિન્ટિંગ તથા પ્લાસ્ટિક ઉદ્યોગ, ઘાતુઓનો ઉદ્યોગ, ઇન્ડિયર વ્યવસાય, આર્કિટેક્ચર ક્ષેત્ર અને કેટલાય બાપારી ક્ષેત્રો તથા એના સેંકડો પેટા ક્ષેત્રો છે. આ પરિસ્થિતિમાં આપણે કોઈ એમ ન કરી શકીએ કે અમારે પરસેંદરીના ધંપાડીય ક્ષેત્ર નથી. આ ક્ષેત્રમાંથી કોઈપણ ક્ષેત્રને પરસંદ કરી આપણે જરૂરથી આગળ વધી શકીએ છીએ.

દરેક ક્ષેત્રમાં સફળતા મેળવવા માટે કેટલાક મૂળભૂત ગુણો હોવા જરૂરી છે. ઈશ્વરે દરેક માનવોમાં શક્તિઓનો ભંડાર ભરેલો છે પણ એ શક્તિ વિશે આપણે અજારા હોઈએ છીએ. ઘણી વખતે આપણી આપડાતાને ઉપયોગ આપણે કરી નથી શકતા. સહુ પ્રચાર આપણે એવા કુળના વંશજ છીએ જે કુળના શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન સિરોમણી હતા. આથી આપણે સમજવું જોઈએ કે એવું એક પણ ક્ષેત્ર નથી. જ્યાં માદવોને સફળતા ન મળે, યાદ્યો શક્તિઓનું એક પ્રતીક હતા. જેનો દુનિયાએ સ્વીકાર કર્યો હતો. યાદવપ્રજાએ પોતાની સર્વોપરિતા દરેક ક્ષેત્રે સિલ્ક કરેલી હતી. યાદવોમાં પ્રચંડ આત્મશક્તા અને સંકલ્પભાવ હતો. માટે સહુ યદુઓ પોતાના ક્ષેત્રને નક્કી કરી સંકલ્પ કરે કે મારે કોઈપણ ભોગે સફળતા મેળવવી જ છે. દુનિયામાં કોઈ કાર્ય મુશ્કેલ નથી કારણ કે અશક્ય જરાતા કાર્યને શક્ય કરી મુશ્કેલ પરિસ્થિતિમાંથી ઘણા માનવો ઉત્ત્ર મસ્તકે બલાર આવ્યા છે અને પ્રગતિના સોપાનોને એમણે સર કર્યા છે, જો કોઈ કાર્ય અશક્ય હોય તો એવું બને જ નહીં.

ક્ષેત્રને નક્કી કરી આત્મશક્તાને જરૂરાવો. ક્ષેત્ર નક્કી કરતાં પહેલાં અમૃક મુદ્દાઓ મહત્વના છે. જે ક્ષેત્રમાં તમે જવા ઈચ્છા હો એ ક્ષેત્ર વિશે તમને રસ તથા લગાવ હોવો જરૂરી છે. મનને ઇચ્છિકર ન હોય એવા ક્ષેત્રમાં જવા ટાળવું. જે ક્ષેત્રમાં આપણો વિકાસ અને ઉત્ત્રતિ ન હોય એવા ક્ષેત્રે પણ જવું નહીં. આવા ક્ષેત્રો માનવીની શક્તિ તથા કલ્પનાઓને ઇંધી નાખે છે, માટે જેમાં ઝાપટ હોય અને સર્વોંગી વિકાસ દેખાય એવા ક્ષેત્રને મનથી નક્કી કરવું.

ક્ષેત્ર નક્કી થયા પછી લક્ષ્ય નક્કી કરવું કે મારે અમૃક કાર્ય સિલ્ક કરવું છે. કાર્યસિલ્ક માટે સહુથી પહેલો ગુણ મહત્વાદંશાતો હોવો જોઈએ. કારણ કે મહત્વાદંશા ક્ષેત્રમાં ઉત્સાહ, ઉમ્ભા અને રસને જગાવે છે. કાર્યમાં ચોજના - પદ્ધતિ તથા યોગ્ય આયોજન લાવે છે. તમારી મહત્વાદંશા વિચારોને નવી નવી દિશા આપણે. મહત્વાદંશા માર્ગની તમે એક આદર્શને પણ પામણો જે તમારી સફળતાની ભવિષ્યવાણી હોય. મહત્વાદંશા મનને સતત કાર્યશીલ તથા ચેતનાવંતુ રખે છે, મનને ઉત્તેજાત અને જિજ્ઞાસુ રખે છે જેમાં નવા નવા વિચારો ઉદ્ભબ્યા કરે.

એનાથી વિપરીત જે મનુષ્યમાં મહત્વાંકા નહીં હોય એને કામ કરવામાં કદી આનંદ અને ઉત્સાહ નહીં આવે કારણ કે એ માનવ પાસે કોઈ યોજના હોતી નથી. આથી એના કાર્યમાં ફક્ત ઓપરારિકતા હોય છે. ઉત્સાહ ચિનાના કાર્યમાં કદી આત્મશક્તા જાગતી નથી આવા મનુષ્યને પોતાની શક્તિઓ પ્રત્યે પણ વિશ્વાસ નથી હોતો, કારણ કે વિશ્વાસ ચિનાનું કાર્ય માનવમાં હંમેશા ભય અને શંકાને ઉદ્ભાવે છે. આવા ગુણો પરિવતા માનવી જીવનમાં સફળ ન થઈ શકે, વધારામાં કાર્ય તથા સફળતાને પણ એમના આવા ગુણો દ્વારાની હે છે. કદી પણ એમના કાર્યમાં પદ્ધતિ તથા આયોજન હોતા નથી. આથી દરેક મહત્વાંકાની બનવું જોઈએ સાચે સાચે ખ્યાલ રાખવો કે તરંગી ન બનતા વાસ્તવચાહી બનવું.

પછીના મુહા ધીરજ, સંઘર્ષ, આત્મશક્તા અને ધર્મ છે, દરેક કાર્ય થવાનો ચા તો સિદ્ધિ મેળવવાનો એક સમય હોય છે. શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને કલું છે કે જે જે કાર્ય જ્યારે જ્યારે થવાનું હોય ત્યારે ત્યારે થાય છે. અતિ ઉત્તાપણ ચચાથી, અતિ ધીર ચચાથી અથવા બહારવા ચચાથી કોઈ કાર્ય સિદ્ધ થતું નથી. કાર્ય એના પોતય સમયે જ પૂરું થાય છે. તમારી ફરજ છે કર્મ કરવાની. કાર્યમાં આત્મપ્રોત થાઓ, કર્મચોગી બનો, કાર્ય માટે સંઘર્ષ કરો. પ્રતિકૂળ પરિસ્થિતિમાં તમે જ્યારે તપશો એના પછી જ કુદુન બની બહાર આવી શકશો ત્યારે જગત તમારી જરૂર કરે કરશે. આથી દુઃખ અને સુખદ બને બાજુઓમાં સમાન રહી કાર્ય કરતા જાઓ. હંમેશા ધર્મના રસ્તે ચાલો, ધર્મ પર ચાલનારી ગમે તેવી કસોટીમાંથી બહાર આવે છે કારણ કે એમને મુરકેલીમાં માર્ગ બતાવનારે પ્રભુ જ હોય છે. ધર્મ માનવમાં શક્તા પ્રગટાવે છે અને આત્મશક્તા મારફત જ માનવ જીવનમાં અડધા યુદ્ધ જીતી જાય છે. ધર્મ અને શક્તા માનવજીવનના અંધકારમાં એક જ્યોત સમાન છે, જેના પ્રગટ્યા માત્રથી દરેક મુરકેલીરૂપ અંધકાર હી જાય છે.

દરેક ભાઈ મનમાં દઠ નિર્ધાર કરે એને સંકલ્પ કરે કે આપણો સમાજ બધે જ ક્ષેત્રે પ્રગતિ કરે અને વિકાસમાર્ગે આગળ વધે એના માટે સમાજમાં જોગ પ્રસરાલીએ, આપસના મતભેદોને ભૂલી એક બીજાને પરસ્પર સહકાર આપીએ. એક એવો સમાજ જીલો કરીએ કે જેની દેશમાં એક શાન હોય વિશ્વમાં જેના માટે માન હોય. કોઈ કાર્ય અશક્ય નથી, સમાજની નવર્ણના માટે યહુઓનો એક એક ભાઈ જોડાઈ જાય શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના આશીર્વાદ આપણી સાચે હો. શ્રી વાસુદેવ શ્રીકૃષ્ણ આપણી સાચે છે. હવે જાગો, પરિષર્તનની લહેરને સમાજમાં વહેવડાયો. સફળતા તમારી સામે જ સ્વાગત કરવા જીલી છે.

અર્યના - સંદેશ

“જય શ્રી ગીગોવ”

“શ્રી વાસુદેવ સુતંદેવ કંસ ચાણ્યુર મર્દનમ, દેવકી પરમાનંદ કૃધાં વંદે જગતગુરુમ्.”

હશ્વર આશીર્પથી કોઈ એક શુભ ઘરીએ શ્રી આહિર સેવા સમાજ (મુખઠ)ના બીજ રોપાયા. સમયના નિર્ણયર કરતા ચકની સાચે ધીમે - ધીમે આહિર સમાજના બીજનો વિકાસ પણ એક ફળી રહેલા વૃક્ષના ફુપમાં થઈ રહ્યો છે.

શ્રી આહિર સેવા સમાજ સાચા અર્થમાં સમસ્ત આહિરજનોનો એક વિશ્વાસ જથ્થો છે. દરેક વિસ્તારમાં વસતા તમામ આહિરોને કેન્દ્રર્થનાને રાખીને સંપૂર્ણ સમાજને શિકાણકોરે, વેપારકોરે, ખેતીકોરે, સામાજિકકોરે તમામ પ્રવૃત્તિઓમાં સહભાગી થવા સમાજ આદ્યાત્મ કરે છે.

શ્રી આહિર સેવા સમાજ (મુખઠ)નું ભગીરથ કાર્ય સંસ્થાના પ્રમુખ શ્રી માલદેવભાઈ બાની તથા સર્વ દ્રસ્તીઓને અને કારોબારીના સભ્યો તેમજ આહિર જ્ઞાતિના દરેક નવલોહિયા ઉત્સાહી યુવકોને પરમેશ્વર શ્રીકૃષ્ણ અતુટ પ્રેરણા તથા શક્તિ બજે એવી અભ્યર્થના.

- શ્રી જગતભાઈ માયાભાઈ વાણિયા

આ જગતમાં ચેતનાની શક્તિ એ સંસારની સૌથી મોટી શક્તિ છે.

આ ચેતના માનવજીવને ભવ્ય ઊંચાઈએ પહોંચાડે છે.

અમૃતપાન

શ્રી લાભાભાઈ વશરામભાઈ વાહિયા, સહાયક મંત્રી – શ્રી આહિર સેવા સમાજ, વસઈરોડ

આ સૃચિની અંદર આપણાં ધર્મશાસ્ત્રો મુજબ અનંત કોઈ ખણાંડો છે. તે મધ્યે એક ખણાંડમાં ચૌદ લોડ છે. સાત ઉપરના બૂલોડ, બૂધલોડ, સ્વર્ગલોડ, મહરલોડ, જનલોડ, તપલોડ અને સત્યલોડ, સાત નીચેના અતળ, વિતળ, સુતળ, તળાતળ, રસાતળ, મલાતળ અને પાતાળ તેના મધ્યમાં પૃથ્વીલોડ ઊતમ છે. આ પૃથ્વી લોડને વિષે ઈશ્વર પણ જન્મની પ્રાપ્તિ માટે રાજુ છે. આ ભરતબંડમાં ભગવાને અનેક સ્વરૂપો ધારણ કરેલ છે. તેમાં શ્રીકૃષ્ણ સ્વરૂપ સર્વ શ્રેષ્ઠ છે. ચુગો - ચુગાન્તર હજ્જાર વર્ષ પ્રસાર થઈ ગયા છે. જે આપણે ચુગો કહીએ છીએ. ભૂતકાળમાં જોઈએ તો સત્યયુગ, તેતાયુગ, દ્રાપર યુગ અને વર્તમાન કલિયુગ આ બધા જ યુગ પરમાત્માને આધીન થઈને રહ્યા છે.

આ ચારેય પુગ દેવતા સમાન છે અને દરેક જીવ, પ્રાણીમાત્રમાં પરમાત્મા અંતર્યાનીપણે આત્માદ્વારે અજરમજર રહ્યા છે. દરેક જીવ માત્રને કર્મ ફળને આપનારાં છે. આ ભરત બંડમાં મનુષ્ય દેવ મળાયો બહુ જ દુર્લભ છે. મનુષ્ય દેહથી પરમાત્માની ભક્તિ કરી ઈશ્વરને પાની શકે છે. જે જ અવતાર થયા છે તે પોતાનાં ભક્તજનોને સુખે સુખીયા કર્યા છે અને જન્મ મરણના ફેરામાંથી મુક્ત કરેલ છે. અનેક જીવોનું કલ્યાણ કરી મોક્ષ કરેલ છે.

આ પૃથ્વીલોડમાં અનેક અવતાર થયા છે. તે સર્વ અવતારોમાં શ્રીકૃષ્ણાવતાર સર્વ કળાએ પૂર્ણ છે અને સર્વાપરી અવતાર છે. એવાં જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન વસુદેવ - દેવકી ઘરે જન્મ લઈ (પ્રગત થયા) પદ્મકુળ નંદ - જશોદાને ત્યાં ઉછ્વર્ણ અને મોટા થયા છે. આ પદ્મકુળના વંશજ આપણો આહિરો શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માનાં વંશ છીએ એ આપણાં મહુદ ભાગ્ય છે. પરમાત્માના કુળમાં આપણાં જન્મ મરણો આવા પવિત્ર આહિર કુળમાં જન્મ મળાયો બહુ જ દુર્લભ છે. તેથી કદાચ અધિક આપણા સુફુત કર્મો ત્યાગભાવના, બલિદાન અને શૂર્વીરતા છે. જેથી આપણો આહિર કુળમાં જન્મ છે. જો ભાગ્યની ગુણગ્રાસ હોય તો આજ સચોટ શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માના ચરણો આપણાં પ્રત્યેની સહાનુભૂતિ છે.

શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્મા આહિર કુળમાં મોટા થઈ સર્વસ્વ જીવન આહિર કુળને સમર્પણ કર્યું આથી વિશે બીજું શું લેઠ શકે ? આપણો આહિર શર્ષ માત્રથી ધન્ય ધન્ય થયા છીએ પણ આ સુવર્ણ યુગમાં સામાજિક, શૈક્ષણિક અને આર્થિક રીતે તાલ મીલાવાયો પડશે. તો જ આપણો આહિર ઝાતિનું ગૌરવ અનુભવી શકશે. વિચાર, ધીરજ અને ગંભીરતાથી આપણી સ્થિતિને અનુલક્ષી જો પૃથ્વીકરણ કરીએ તો આપણો મનને સ્વિધિલતાનો કાટ ન લાગે અને જાગૃત થઈને આપણો પવિત્ર કુળ અને ધર્મને હૃદયપૂર્વકની સાચિક ભાવનાથી સંભાળ રાખીએ તો જરૂર કાંતિ લાવી શકાય અને આત્મવિશ્વાસ કેળવાયો અતિ જરૂરિયાતપૂર્ણ છે. વિચારોની ભલિનતાનો ત્યાગ કરીને સમયના ચક સાચે તાલ મેળવીને પુરુષાર્થ વડે જીચી કિંતિજને પામવા આશાનાં ડિરણોનાં સમુહમાં આપણાં ધર્મને તથા આપણાં કુળની વિશેષતાને સામે રાખીને આપણો સહેલાઈથી આગળ વધી શકીએ તેમ છીએ.

દરેક મનુષ્ય માત્રને કર્મ તો ડરવાનું છે. આપણી પવિત્રતા કર્મ પુરતી મર્યાદિત છે. પણ કુળની આશા ન રાખતા આપણી સભાનતા ગેરમાર્ગ ન દોષવાય એટલી ચિંચટ રાખીએ તો આપણને કઠણમાર્ગ પણ સરળ માર્ગ થઈ શકે છે. કરણ કે આપણાં પૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે આપણાં ઈશ્વરે શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્મા સદ્ગ્યને માટે આપણી સાચે છે.

આ વિશ્વમાં અનેક દેશો આવેલાં છે તેમાં ભારત દેશ મલાન છે. તેનાં હૃદયસમાદ જેવી મલાનગરી મુંબઈમાં સર્વ પ્રથમ આહિરોનું સુવેનીયર પ્રગત થતાં થર્ફ અને ગૌરવ અનુભવું છું અને આપણી ધર્મ સરસ્વતિના સત્ત સ્તોત્રો અને ધર્માંગ્રંથો થકી જાપિ, મુનિઓ અને સંતોના ઝાનડુપ્રે આ પ્રથમ “આહિર દર્શન”માં પોતાના સદ્વિચારો દ્વારા જે “અમૃતપાને” કચવ્યું તે સર્વ જ્ઞાતિ બંધુઓ હૃદયપૂર્વક સ્વીકારશો તેવી પૂર્ણ પુરુષોત્તમ શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માને પ્રાર્થના અને આહિર ઝાતિબંધુઓને સાચ્છાંગ હંડવત્ત પ્રણામ સાચેના જ્યશ્રીકૃષ્ણ વાંચજો.

અધિકાર લાયકાતથી પ્રાપ્ત થાય છે,
લાયકાત પ્રેમથી, ધીરજથી, ભક્તિથી સિદ્ધ થાય છે.

કન્યા કેળવણીને પ્રાધાન્ય આપીએ

- ગોવિંદભાઈ મરંડ, ઘાટકોપર, સહ ખજાનથી, આહિર સેવા સમાજ મુંબઈ

આજે કોઈપણ સમાજની પ્રગતિનું માપદંડ કે પ્રતિબિંબ તેની શૈક્ષણિક ક્ષેત્રની પકડ પર અવલોકિત છે. આજે હત્ર સમાજ શૈક્ષણિક ક્ષેત્રમાં ગારણાપાત્ર સ્તરે પહોંચ્યા છે. ત્યારે આપણે ક્યાં છીએ? આ બાબત વિચારપ્રેરક છે.

ગરીબાઈ, અફાનતા, સંકુચિત માનસના કારણે આપણા સમાજમાં શિક્ષણનું પ્રમાણ નહીંવત છે. તો સીધી પહેલી જરૂરત સમાજને કેળવણીની છે. જ્યાં સુધી સમાજમાં કેળવણીનું પ્રમાણ નહીં વધે ત્યાં સુધી આપણે આગળ પડતાં સમાજની હોઠામાં આવી શકશું નહીં.

“શિક્ષણ એ જીવનની ગીજ આંખ છે” શિક્ષણ વગરનો માણસ જીવનમાં દિશાહીન છે.

આજના વૈજ્ઞાનિક યુગમાં શિક્ષણની ડગલે પગલે જરૂરત પડે છે. તેમાં ખાસ કરીને સ્વી શિક્ષણ ઉપર ખાસ ધ્યાન આપવાની જરૂરિયાત છે. શિક્ષિત સ્વીનું પ્રમાણ જે સમાજમાં વધારે પડતું છે તે સમાજ આગળ પડતો ગારણાય છે. જ્યારે આપણા સમાજમાં સ્વી શિક્ષણનું પ્રમાણ નહીંવત છે તે લખવા મારી પાસે રાખ્યો પણ ખૂટે છે.

સ્વી શિક્ષણ એ સામાજિક પરિવર્તનની એક પ્રક્રિયા છે. સ્વી શિક્ષણ એ સમાજનું બુલ્લિધન ગણી શકાય.

શિક્ષિત સ્વી ધર્મની, સમાજની, તેમજ રાષ્ટ્રની ધૂરા સંભાળી શકે એવી શક્તિમાન હોય છે. જાગૃત તેમજ “શિક્ષિત સ્વીએ આહિર સમાજની પ્રગતિનું પ્રથમ ચરણ છે.” બાળકના શિક્ષણની શરૂઆત ધરમાંથી જ થાય છે. જે શિક્ષિત સ્વી હોય તો તેનું બાળક શરૂઆતથી ભણવામાં હોશિયાર હોય.

“શિક્ષિત માતા સારી શિક્ષિકા બની શકે છે.” સ્વી શિક્ષણ વગર સમાજના પાયાનો ઉદ્ધાર થવાનો નથી. ત્યાં સુધી સમાજનો પાયો અધ્યાત્મરાહેલે. એટલે પાયો મજબૂત કરવા સ્વી શિક્ષણ પર ખરેખર સંપૂર્ણ ધ્યાન આપવાની જરૂરત છે. તદ્વિપર્યંત સમાજમાં શિક્ષણનું પ્રમાણ વધારવા ગામડામાં અશિક્ષિત લોકોને સરીશાળા દારુ અફરણાન આપવાની સગષડ કર્યો જોઈએ. તેમજ શિક્ષણથી થતા ફણદા વિગેરે સમજાવવા જોઈએ. તો જ તેમના મગજમાં શિક્ષણ પ્રત્યેની ભાવના ખરેખર જાગૃત થશે. એનું પરિણામ ભવિષ્યની ભાવિ પેઢીમાં જોવા મળશે. એનો લાભ સમાજને મળશે. ત્યારે સાચા અર્થમાં શિક્ષિત સમાજ ગણાશે.

સમાજનો અદ્દનો માણસ પણ તન - મન - ધનથી આ પ્રયોગ પાછળ મહેનત કરશે તો આવતા દસ વર્ષની અંદર આહિર સમાજ એક આગળ પડતો સમાજ ગણાશે. એ હિવા જેવું સ્વભાવ છે.

કન્યા અત્રાલયોની શરૂઆત થઈ છે. તેમ છતાં તેનો જોઈએ તેવો ઉપયોગ થયો નથી એ એક કમનસીબી છે.

આ માટે મુંબઈ આહિર સમાજ દારુ જોરદાર પ્રયત્નો ચાલી રહ્યા છે. સમાજનો દરેક માણસ આ માટે પ્રયત્નો કરી રહેલ છે. એ આનંદદાયક બીજા છે.

આ સિવાય શહેરો તેમજ ગામડામાં મહિલા મંડળોની સ્થાપના કરી તેના દારા સ્વી શિક્ષણ તેમજ શિક્ષણની ઝૂલેશ ચલાવણી જોઈએ એવું મારું સૂચન છે.

સમાજમાં શિક્ષણનું પ્રમાણ વધે અને સમાજ આગળ પડતા સમાજની હોઠામાં આવે એવી સુલેચ્છા.

ખોટી રીતે અંતર ઘટાડશો તો એ આસમાન જમીનનું થશે.

જે સંબંધ જલ્દી બંધાય તે જલ્દી તૂટે, જે ગાંઠ ઉતાવળમાં વણાય તે ઉતાવળમાં છૂટશે,

સીધી રેખા એ બે બિંદુઓ વચ્ચે દુંકામાં દુંકુ અંતર હશે પણ બે હૃદયો વચ્ચે તો નથી.

નદી પવિત્ર છે માટે નદીનો સ્ત્રોત પવિત્ર છે.

જીવન પવિત્ર છે માટે જીવન સ્ત્રોત લગ્નસંસ્થા પવિત્ર છે.

લગ્નસંસ્થા એ તીર્થધામ છે કારણ કે માનવજીવનનું ઉદ્ભવ સ્થાન છે.

આપણી પ્રગતિ

પ્રગતિ એટલે શું? પ્રગતિ કોને કહેવાય? અને ‘આપણી પ્રગતિ’ એટલે શું?

- નીમજુલાલ પી. હડીયા, માજુ સહાયક મંત્રી - શ્રી આધિક સેવા સમાજ, વસ્તુ (વેસ્ટ)

સામાન્ય અર્થમાં એવું સ્વીકારી લેવામાં આવે છે કે કોઈપણ કાર્ય શરૂ કર્યા બાદ તેને આગળ ધ્યાનવામાં આવે તો તે પ્રગતિ ચીજી કહેવાય. પરંતુ, મારા મતે પ્રગતિ એ કાર્યવૃદ્ધિ નથી પણ કાર્યને શરૂ કર્યા પછી ઈચ્છાત અને યોગ્ય લાભદારી, પરિશામલકી કાર્યવૃદ્ધિ એ જ ખરી પ્રગતિ.

‘આપણી પ્રગતિ’ એ શબ્દપ્રયોગ ખાસ તો મેં સમસ્ત જ્ઞાતિજ્ઞનો આહિરો (યાદવો) માટે પ્રયોજ્યો છે. ખેર! આદિકાળથી ઉદ્ભવેલી અને ભગવાન શ્રીકૃષ્ણના વંશવેલા તરીકે માન પામેલી અને ગર્વ અનુભવતી આપણી જ્ઞાતિનો વિકાસ કેટલો થયો છે? ભૂતકાળ - વર્તમાનની પરિસ્થિતિ શું છે? અને ભાવિ પરિશામ વિશેનો મૂળવિચાર અને વિચારમંથનથી ‘આપણી પ્રગતિ’નો ખરો અંદાજ કે ક્યાસ મેળવી શકાશે. એ જ ખરી પ્રગતિનું મૂલ્યાંકન થયું ગણાશે.

સ્પષ્ટ અને અધિકશુદ્ધ સ્વરૂપે ‘આપણી પ્રગતિ’ના એ સ્થાયી મૂલ્યો સ્પષ્ટ થાય છે.

(૧) મારી પ્રગતિ (૨) તમારી પ્રગતિ

ઉપરોક્ત બંને સ્વરૂપોમાં જ વિદેશી જ્ઞાતિના કાર્યો માટે કટિબધ્ય હોઈએ તો મારી પ્રગતિ એ તમારી પ્રગતિ ગણાય. બંનેનો સુભગ અને સરસ સમન્વય જ્ઞાતિની પ્રગતિ બને. દુંકમાં મારી, તમારી અને સમસ્ત જ્ઞાતિની પ્રગતિ એક જ મૂળ વિચારનું વિસ્તૃત વિચારમંથન હોવાથી એ જ “આપણી પ્રગતિ” છે.

આપણી કે સમાજની (આધિકારીની) પ્રગતિ કેટલા અંશો થઈ છે? તે માટે મારા મતે નીરીના કેટલાક મહત્વના મુદ્દા ઉપર વિસ્તૃત ચર્ચા યોગ્ય પરિશામ બતાવશે.

(૧) શિક્ષણ (૨) સંસ્કૃતિ (૩) રોજગાર (૪) ભૌતિક સમૃદ્ધિ (૫) વાસ્તવિક સમાજ વ્યવસ્થા (માનસ પરિવર્તન)

(૬) ચર્ચાસ્પદ મુદ્દો : ઉત્થાનના માર્ગો લગ્નવ્યવસ્થા

હવે, દરેક રલકાણિકાને વ્યવસ્થિત સમજુઓ, વિચારીએ તો જ ‘પ્રગતિ’નો ખરો અંદાજ કાઢી શકીશું.

(૧) શિક્ષણ :- આદિકાળથી જોઈએ તો આપણો આહિરોનો મુખ્ય વ્યવસાય ખેતી અને પશુપાલન રહ્યો છે. એટલે આપણા વરીલોના માનસપદ પર હિકરો એટલે પ્રાથમિક શિક્ષણ અને હિકરી માટે ‘કાળો અભર કુલાડે માયો’ બચબર લેખાતો. પણ લાલ પ્રવર્તમાન યુગમાં આપણી જ્ઞાતિમાં શિક્ષણની દ્રષ્ટિએ યુવકો અને યુવતીઓએ ઘોડાપુર લાલીને આપણને ગૌર્યાંચાં બનાવ્યા છે. આજે આપણા વિદ્યાર્થી નંધુ - ભગીનીઓ વિજ્ઞાન, વાણિજ્ય, વેપાર, ખેતીશાખા, માનવચિહ્નિસા, પશુચિહ્નિસા જેવી શાખાઓમાં અભ્યાસ કરે છે અને જ્ઞાતિની સેવા કરવાનો લાલ ઉઠાવે છે. એનું ખરું પ્રમાણ એ છે કે “આધિક જ્ઞાતિના તારલાઓનું સન્નાન.” ઇતાં પણ દુઃખની વાત એ છે કે પ્રોફીલિશિકણ અને સ્વીકારણામાં હજુ પણ સમાજ પણત છે. જે વરંનું સ્વરૂપ છે. આમ અભ્યાસ કોરે મધ્યમ પ્રગતિ થઈ છે.

(૨) સંસ્કૃતિ :- સંસ્કૃતિ એટલે જ્ઞાતિ સમાજના મૂળવિચારો, મૂળ ગુણધર્મો, સત્યનિષ્ઠા અને જ્ઞાતિમૂલ્યોની જ્ઞાતિપણી, સમજ અને પરચયણવૃત્તિ. આપણા જ્ઞાતિબંધુઓ હજુ પણ આપણી આ સંસ્કૃતિનું રક્ષણ કરે છે. જેમાં લગ્ન, મૃત્યુ અને વ્યવહારની મૂળ પરંપરા સચવાયેલી છે. ઈચ્છાદેવ ભગવાન શ્રી લાલકૃષ્ણની એ જ મહાત્માથી લાવના એ ધર્મભાવનાને ટકાવે છે. સમયાનુસાર થતાં અંશતું કેરફાર આપકાર્ય છે પણ જ્ઞાતિબંધુઓ સંસ્કૃતિને સાચવવામાં સક્રિય બન્યા છીએ જેનો મને ગર્વ છે.

(૩) રોજગાર :- આજના આધુનિક યુગનો મૂળ પ્રસન છે : રોજગાર (રોજ રોટી). ખેતી પરંનું ભારણ ઘટાડી આપણે વેપાર, વાણિજ્ય, સ્વતંત્ર રોજગાર, નોકરીમાં પગપેસારો કાર્યો છે જે અને ઉલ્લેખનીય છે. શિક્ષણની પ્રગતિનું પરિશામ છે. આમ, રોજગારની દ્રષ્ટિએ આપણે સર્જનાત્મક વલણ બતાવીને જ્ઞાતિ પ્રગતિના સહભાગી

બન્યા છીએ.

(૪) ભૌતિક સમૃદ્ધિ :- જેમજેમ રોજગારની દિશામાં રિઝર્વે સર થયા તેમને ભૌતિક સમૃદ્ધિના દાર ખુલ્યા. પણ અહનો વાતિજન ૬૫ પણ પરિશ્રમ, પરસેવાની ખરી ડિમત મેળવી નથી શક્યો. તો તે માટે સમતલ સમૃદ્ધિ રચના કરવી એ આપણી ફરજ છે. એટલે ભૌતિક સુખ - સગવડ આપણું નથીનું પાસુ ગણાશે. એટલે જ તો રોજગારની ઉત્થાનની કરી સ્વરૂપ આપણી શક્યાય.

(૫) માનસ પરિવર્તન :- જ્ઞાતિના ઉત્કર્ષમાં વધારે કરવા સ્વાર્થવૃત્તિ, કુરિવાજો, અંધશ્રદ્ધા વગેરે છોડવા જરૂરી છે. એમાં આપણે ઠીકાડીક સફળ થયા છીએ. માનસ પરિવર્તનનો મહત્વનું અંગ છે. જાહેરકોરના કાર્યો તથા આહિર સમાજનું એકીકરણ આહેરકોરના કાર્યો (સાજકારણ)માં આહિર બંધુ હ્યે જોવા મળે છે. એ યથાગોર્ય છે અને સમાજ એકીકરણમાં પ્રથમ સોંપાન સર થવામાં છે. તો આ બાબતે આપણી સમાજબ્યવસ્થા સમરસ અને સુઓર્ગ્ય બનાવવા ચિરકાળ ચિચાર અને સહાયરૂપ સહકાર ઈચ્છાનીય છે. આપના સહકારની અપેક્ષા રાખું છું.

(૬) લગ્નબ્યવસ્થા :- યુવકો અને યુવતીઓ લાગણીના વમળામાં તણાઈને સ્વરૂપી લગ્ન કરતાં અટકે એમાં જ આપણું ગૌરવ છે. જો સ્વરૂપી લગ્ન (પ્રેમવિવાહ) કરવા બંને પક્ષે મા-બાપ રજી હોય તો પગલું યથાસ્થાને છે. આ બાબત કહેવી જરૂરી લાગતા કરી છે. બીજા સ્વરૂપે જ્ઞાતિએ લગ્નબ્યવસ્થામાં હરણકાળ ભરી છે તેનો પણ જ્ઞાતિ દ્વારા ચોજાતા “સમૂહ લગ્નનોત્સવ” ને આભારી છે. જેને લીધે હેજપ્રથા અને આર્થિક ઘસાગમાંથી મળી છે. પ્રેમભાવનાનો વિકાસ થયો છે. આમ, ખરેખર સમૂહલગ્નનોત્સવ જ્ઞાતિમેળો કરી શકાય.

ઉપરોક્ત દરેક રલન્કષિકાની છણાવટથી સ્પષ્ટ થાય છે કે આજના આપુનિક યુગ સાથે કદમ જિલાવવા આપણે સક્ષમ બન્યા છીએ અને એજ આપણો પ્રગતિ પ્રયાસ છે. આપો, આજથી સંકલ્પ કરીએ કે જ્ઞાતિમાં પ્રવર્તતા કુરિવાજો, બદીઓ, અંધશ્રદ્ધા, હેજપ્રથાને અટકાવીને સ્વાર્થવૃત્તિ છોડીને, સ્વીરિકારણને ઉત્તેજન આપીને જ્ઞાતિના કાર્યો માટે પ્રગતિ સ્વરૂપે કટિબધ્ય બનીએ. પરમફુપળું પરમાત્મા શ્રી મુરલીમનોહરની અસીમફુપા આપણા ઉપર ઉત્તે એવી પ્રાર્થના સાથે સમસ્ત જ્ઞાતિબંધુ - ભગીરિના સહકારની આશા.

!! જ્યા યહુનુંદન !! અસ્તુ !!

શુભેચ્છા સહ...

મસાલેદાર નવી વાનગી
સૌ પ્રથમ એક કિલો પ્રેમ લઈ
એમાં બરાબર બસો આમ સ્મિત ઉમેરો
આથો ચરી રહે પછી
એમાં ચાર થમચી વિશ્વાસ અને
ગીરસ આમ જેટલી સલાનુભૂતિ તથા
એક લીટર જેટલી સચ્ચાઈ ઉમેરો.
જે મિશ્રણ તેથાર થાય એને
બરાબર ઘૂરીને ઘડ થવા હો. પછી એમાં
એટલા જ ભારોભાર આનંદ રેડીને
ઠીકાડીક સમય સુધી
વેરગયના ફિજમાં મૂડી રાખો.
કલાક પછી યોગ્ય કદના ચોસલા પાડીને
શરૂઆત થયા મિત્રોમાં વહેચાવા માંડો.
આ સ્વાહિષ વાનગીનું નામ છે, નવજીવન.
- સ્પેનલબેન બી. વડી, ભાવંદર

સમય

પંખી માળામાં બેઠા હોય કે ચણતા હોય ત્યારે
ભલે આપસ - આપસમાં લડતા જઘડતા હોય
પરંતુ આડાશમાં ઉડે ત્યારે કઢી જઘડતા નથી.
એ એમ જ સમજે છે કે ઉડવા માટે
આપણું મોટું આડાશ પદ્ધું છે પછી શાને જઘડીએ?
જ્યારે માનવનો સ્વભાવ એવો
વિચિત્ર છે કે એ જ્યાં સુધી નીચે હોય,
સામાન્ય સ્વિથિતમાં હોય ત્યાં સુધી સંપી ને
રહે છે. પરંતુ જ્યારે ઉત્તેજિ આવે, ને-
ઉડવાનું રહે થાય ત્યાં જ એ એક બીજા
સાથે જઘડવાનું રહે કરે છે. એ કેવી
અજ્ઞાયબી ?!

એક હીપ ભલે તમે પ્રગટાવી ન શકો
પરંતુ પ્રગટેલા હીપક ને બુઝાવો તો નહીં જ.
- વાણિયા ધીરભાઈ કરશનભાઈ,
નવાગામ જાંબુડા

દીકરીને વિદ્યા તથા સદાચારનો

કરિયાવર ભરપૂર આપજો

- ડૉ. શ્રીમતી કલ્યાણબેન વિનુભાઈ નંદાણિયા, બી.ઓ.એ.ઓ.મ.

“જે કર જુલાયે પારશું, તે જગત પર શાસન કરે”ની સમજણ આપણાને એમ કહે કે, પારશું જુલાવનાર માતા - સ્વી આજના સમયમાં જગત પર શાસન કરે અથવા પારશામાંના બાળકને સંસ્કારનું સિંચન કરી જગત પર રાજ્ય કરવાનું સામર્થ્ય બણો, સ્વીને મહાશક્તિ, વિદ્યાની દેવી તથા અત્રપૂર્ણ શક્તિ તરીકે પૂજનીય માનવામાં આવે છે. શ્રી મા અનસુધાએ ખ્રિસ્ત - વિષ્ણુ તથા મહેશને બાળકો બનાવી પોતાનું સતીત્વ કાયમ રાખ્યું હતું.

સતીત્વ એ ભારતીય આદર્શ છે. આપણાં વેદ - ઉપનિષદ્દે કહે છે ગુરુ કરતાં પિતા હજારગણાં શક્તિશાળી તો માતા તો પિતા કરતાં પણ અનેકગણાં શક્તિશાળી છે. આમ માતૃત્વને આપણી સંસ્કૃતિએ અન્તિ ઉચ્ચ સ્થાન આપ્યું છે.

કુંભ જીવન એ માનવ સભ્યતાનું પ્રથમ વિકસીત ઘટક છે. જેમાં માતાની બૂનિડા આહસેણીય તથા સર્વશ્રેષ્ઠ છે. માતાને કરણે પ્રત્યેક ઘર એક વિદ્યાલય છે. માતાએ પોતાના બાળકોને સંસ્કાર આપવાના છે. માતા પોતે સંસ્કારી અને કેળવણી પારેલી હશે તો જ પોતાના સંતાનોમાં સારો સંસ્કાર અને સદાચારનું સિંચન કરી શકશે. આપણાં પુરાણો પણ ટાકે છે કે “દીકરીને વિદ્યા તથા સદાચારનો કરિયાવર ભરપૂર આપજો.” એક માતા સો શિક્ષકોની ગરૂજ સારે છે. આજના જેટ ચુગમાં સ્વીઓએ પણ હરણાંશ ભરી છે. સામાન્ય કલાર્થી માર્ગીને ઓફિસર પદે, અને રીશા દ્રાઇવરથી માર્ગીને પાયલોટ બનવા સુધીની સફળતા પ્રાપ્ત કરી છે. દરેક દરેક કોર્ઝમાં પુરુષ સમ્પોર્કી બનવાનાં સફળ પ્રયત્નો કર્યો છે.

આવા સમયમાં દુઃખની વાત તો એ જ છે કે હજુ પણ આપણી ડોમાં સ્વી કેળવણીને પૂરતું ગ્રાધાન્ય આપવામાં આવતું નથી. ઘરનાં વડીલો દીકરીના શિક્ષણ પાછળ ધન વાપરવાનું ચોગ્ય સમજતાં નથી. તેઓએ તો દીકરીને કન્યાદાન આપ્યું એટલે કે જાણે જવાબદારીમાંથી છૂટ્યાં. તેઓ આટલી સામાન્ય સમજણ સામે આંખ આડા કાન કરે છે કે જો દીકરી ભરોલી હશે તો ભવિષ્યમાં કદાચ કપણ સંજોગો આવશે તો તેની જવાબદારી, જીવન નિર્ણય ચલાવી સ્વમાનભેર સમજાજમાં રહી શકશે.

સ્વી જો શિક્ષિત હશે તો આજની આ કાળગળ મૌખયારીમાં ઘરનાં બે છેરા લેગાં કરવામાં તેના પતિને પણ મદદૃપ થઈ શકશે. ઘરનાં સભ્યો પ્રત્યેની ફરજ સાચની, ઘરનાં નીતિ નિયમ તથા બ્યવહારને સાચની અનુકૂળ પ્રવૃત્તિ કરી પતિની સાથે ખલેખલા મીલાવી આગળ વધી શકશે. વળી સ્વી જો શિક્ષિત હશે તો પાંખી આપકમાં પણ સુધોછત આચોજન કરી ઘરનો બ્યવહાર સમજારીપૂર્વક ચલાવી શકશે.

એક શિક્ષિત માતા પોતાનાં બાળકોની સર્જનશક્તિ ભીલવે છે, તેમને સ્વાવલંબી બનાવે છે. મહાન પુરુષોની જીવનક્ષાંઓ, ગીતા ઉપનિષદ્દેનું વાંચન તથા બાળકોના અભ્યાસ બાબત ચોક્સાઈપૂર્વકની પૂછપરછ વધુ સારી અને અસરકારક રીતે કરી શકે છે. ફક્ત ધનોપાર્જન જ જીવનનું એકમાત્ર ધેય નથી તે આદર્શ માતા સિવાય કોણ શીખવે ?

તાત્પર્ય એજ કે સમયની સાથોસાથ ડામ મિલાવી, પ્રગતિ સાધવા માટે શિક્ષણ અન્તિ આવશ્યક છે. અશિક્ષિત રહી લાચારીપૂર્વક સમાજ તથા કુંભ માટે ભારત્પુષ થવા કરતાં ચોગ્ય શિક્ષણ લઈ તેના સલાહે કુંભ, પોતાની જાત તથા સમાજને ઉપયોગી વધુ વધુ આવકાર્ય છે.

બાળકને છ્વાલ કરતી માતાની મૂર્તિ એ પૃથ્વી પરની સૌથી મંગળ ને પાવનકારી મૂર્તિ છે.

જ્ઞાન અને કર્મના સહયોગથી પ્રગતિના માર્ગ પર ચાલવાનું, સફળતા મેળવવાનું શક્ય બને છે.

કન્યા કેળવણીને ક્યાં સુધી અવગાણીશું ?

- કે.જી. બાંટવા. સબ-એડિટર, 'સમકાળીન' - મુખ્ય

તમે કોઈ આહિર મહિલા અધિકારી જોઈ છે? સૌચાષ્ટુમાં અને કચ્છમાં આહિરોનું બાહુલ્ય હોવા છતાં વહિવિશેરે દોચના સ્થાનો પર આહિર મહિલાઓ કેમ પહોંચી શકતી નથી? હવે એવું કહી શકાય તેમ નથી કે આહિર યુવતીઓમાં શિક્ષણનું પ્રમાણ ઓસ્ફું છે. પ્રાથમિક શિક્ષણ તો લગભગ દરેક આહિરબાળાને મળ્યું જ હોય છે પરં ઉચ્ચ શિક્ષણ મળતું નથી. કારણો ઘણાં છે પરં મુખ્ય કારણ એ છે કે ઉચ્ચ શિક્ષણ લેવા શહેરોમાં જવું પડે અને ગુજરાતમાં બહુ ઓછા શહેરો એવાં છે જ્યાં આહિર કન્યા આત્રાલય હોય. આહિર કન્યા આત્રાલયના અભાવે આગળ ભાસાયા ઈચ્છતી ડિશોરીઓએ નાશ્ટટકે ભાસાતર ઠોડી હેવું પડે છે એ પરં ડમનસીબી જ કહેવાયને? આહિર યુવતીઓની ટેલેન્ટને વેદફાઈ જરૂરી બચાવવા માટે દરેક મહત્વનાં શહેરમાં કન્યા આત્રાલય ઓળવાં જરૂરી છે. સમાજ એ દિશામાં વિચારે અને પગલાં ભરે તો આપણે ભવિષ્યમાં કોઈ આહિર યુવતીને આઈ.એ.એસ. કે આઈ.પી.એસ. ઓફિસર બનેલી જોઈ શકીશું.

આટલી જ મહત્વની બીજી બાબત છે આહિર યુવકોને યોગ્ય માર્ગદર્શન આપવાની. મોટાભાગના આહિર ડિશોરો પોતે શું કર્યું છે તેના કથાં જ નિશ્ચિયત ધેરે વિના ભાસતા રહે છે. ખરેખર તો હસમું ધોરણ પાસે કચ્છ પઢી. જ વિદ્યાર્થી પાસે લક્ષ્ય હોવું જોઈએ કે મારે આ કારકીર્દ અપનાવવી છે. આવા વિદ્યાર્થીઓ શિક્ષણના પ્રવાહમાં તણાતાં તણાતાં બી.એ. કે બી.ડો.એ., બી.એસ.સી.માં પહોંચી જાય ત્યારે સફ્ફૂલા જાગે છે અને ત્યારે તેમની પાસે શિક્ષક કે પ્રોફેસર બનવાય બીજો કોઈ ચિકલ્ય હોતો નથી. બહુ ઓછા વિદ્યાર્થીઓ આયોજન કરીને શિક્ષણ મેળવે છે. એટલે પ્રાથમિક કે લાઈસ્ક્લાનના શિક્ષક કે પ્રોફેસર કે વહિવિશેરી સેવામાં કારકુન સિવાય બીજાં કોરોમાં આહિરોની સંખ્યા બહુ જૂજ છે. કેટલાંય કોરો તો હજુ આપણો આહિરોએ ખેડવાનાં જ બાકી છે. જુનાગઢમાં મુર્દીધર લાઈસ્ક્લાનના આચાર્ય વાહેર સર વિદ્યાર્થીઓને માર્ગદર્શન આપવાની બાબતમાં ખૂબ મહેનત કરી રહ્યા છે પરં એકલે પડે કેટલુંક થઈ શકે? આપણે બધાએ આમાં સહકાર આપવો પડશે.

શ્રી આહિર સેવા સમાજ મુખ્ય માલદેવભાઈ બાની પરં મુખ્યમાં આહિર સમાજ બાદ વિદ્યાર્થીભવન બાંધવાનું પરં આયોજન કરી રહ્યા છે. આપણે બધા તેમને તન - મન - ધનથી સહકાર આપીને આ ભગીરથ કાર્ય સફળ બનાવવામાં મદદ કરીએ.

વાડાભેદ

સાહિત્યકાર રાહા મસરી ડેર, ગામ ચાવંડ, તા. લાડી, જી. અમરેલી

સહુ એક આહિર બનો, કોણ સોરઠિયો, કોણ વાગડિયો, કોણ મચ્છુઓ, કોણ વણાંર, કોણ કંબલિયો, કોણ પંચોળી. વાડાભેદ જરો તો આહિરોની સામાજિક બાબતો સરળ બનશે. "કલિયુગે સંઘ બળ કામ કરશે" એકલાનો અવાજ હવામાં ઉડી જરો. વાડાભેદ મધ્યે વિદ્યાય થઈ રહેલા ચિકલ્યો પુનઃ પાછા ફરજો. આહિર ક્ષાત્રિમાં ડકો કેશો, ગમે તેવા પડકારની સામે બાથ લીડશે. ધારેલા સોપાનો સર કરશે. બુધ્યજીવી અને નાંશા વેરનારાંના લથ હેઠા પડશે. તેદીં આગેવાની આહિરોના પગમાં આળોટશે. ખ્યાલ આવશે સંગઠન શું કામ કરશે. આંબો પાંક્યે મીઠા ફળ ચાખવા મળશે?

હું પણ અહેમ, નાના મોટાના લેદ જરો તો મોરલીધરની કૃપાથી રિઝિક સિલ્બિ આહિરોના આંગણે જરૂર આવશે. શ્રી કષ્ણ સૌને સદભુજિ આપે આહિર એક બને.

"જ્યાં વહુનંદા"